

พฤติกรรมและการรับรู้ของประชาชนในการจัดการขยะครัวเรือนกรณีศึกษาคอนโดมิเนียมในเขต
กรุงเทพมหานคร

โดย
นายอมร อภิลิทธิ์อมร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

พฤติกรรมและการรับรู้ของประชาชนในการจัดการขยะครัวเรือนกรณีศึกษาคอนโดมิเนียม
ในเขตกรุงเทพมหานคร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

BEHAVIOR AND PERCEPTION ON HOUSEHOLD WASTE MANAGEMENT OF
CONDOMINIUM RESIDENTS IN BANGKOK METROPOLIS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Arts (Public and Private Management)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2018
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	พฤติกรรมและการรับรู้ของประชาชนในการจัดการขยะครัวเรือน
	กรณีศึกษาคอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานคร
โดย	อมร อภิสัทธีอมร
สาขาวิชา	การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญา มหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สวรรยา ธรรมอภิพล

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. นรินทร์ สังข์รักษา)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สวรรยา ธรรมอภิพล)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ดร. พงศ์สฎา เฉลิมกลิ่น)

58601711 : การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : การจัดการขยะครัวเรือน/พฤติกรรม/การรับรู้

นาย อมร อภิสวัสดิ์อมร: พฤติกรรมและการรับรู้ของประชาชนในการจัดการขยะครัวเรือนกรณีศึกษา
คอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานคร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สวรรยา ธรรมอภิพล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมและการรับรู้การจัดการขยะครัวเรือนกรณีศึกษา
คอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก
เจ้าหน้าที่นิติบุคคลของคอนโดมิเนียม และแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่เป็น ผู้พักอาศัยในคอนโดมิเนียมในเขต
กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยคอนโดมิเนียม ก. คอนโดมิเนียม ข. และคอนโดมิเนียม ค. จำนวน 369 ตัวอย่าง
วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม โดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์
ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ส่วนใหญ่เป็น เพศ ชาย ร้อยละ 53.12 อายุ 22-31
ปี ร้อยละ 44.17 สถานภาพสมรส ร้อยละ 51.22 ระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 55.28 อาชีพข้าราชการ/
พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 39.30 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 36.04 จำนวนสมาชิกที่พัก
อาศัยในคอนโดมิเนียม 2-3 คน ร้อยละ 64.50 ระยะเวลาที่พักอาศัยในคอนโดมิเนียม 3-5 ปี ร้อยละ 64.50 ผล
การศึกษาพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
3.45 โดยด้านการนำกลับมาใช้ใหม่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการเก็บรวบรวม และด้านการคัดแยกขยะ
ตามลำดับ ส่วนการศึกษารับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือน พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มี
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 โดยด้านการรับรู้ด้านการคัดแยกขยะค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการนำกลับมาใช้ใหม่
และด้านการจัดเก็บชั่วคราว ตามลำดับ ในการศึกษาการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมี
ช่องทางการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 โดยช่องทางการรับรู้
ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะมากที่สุด คือ จากกิจกรรมประชาสัมพันธ์ของคอนโดมิเนียม รองลงมาคือจากเพื่อน
บ้าน นิติบุคคลของคอนโด และช่องทางการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะน้อยที่สุด คือ จากใบปลิว

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาวิจัย ควรให้ความสำคัญในเรื่องการคัดแยกขยะโดยเฉพาะการคัดแยก
ขยะรีไซเคิลออกจากขยะประเภทอื่นก่อนทิ้ง และควรจัดการให้มีการให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดเก็บขยะชั่วคราว โดย
ผ่านทางกิจกรรมประชาสัมพันธ์ของคอนโดมิเนียม

58601711 : Major (Public and Private Management)

Keyword : HOUSEHOLD WASTE MANAGEMENT/BEHAVIOR/PERCEPTION

MR. AMORN APISITAMORN : BEHAVIOR AND PERCEPTION ON HOUSEHOLD WASTE MANAGEMENT OF CONDOMINIUM RESIDENTS IN BANGKOK METROPOLIS THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR SAWANYA THAMMAAPIPON, Ph.D.

This Mixed Method research aimed to study behavior and perception on household waste management of condominium residents in Bangkok Metropolis via the in-depth interview among the staffs of juristic person and condominium residents through the distributed questionnaires. The population and samples selected for the quantitative study comprised of 369 residents from the condominium A, B, and C, whereas the staffs of juristic person represented key informants of the qualitative study.

Overall, the findings suggest the highest level of samples' behavior on household waste management of Condominium in Bangkok Metropolis with Mean of 3.45, that is waste recycle and the least practice involved waste separation. As for samples' perception on household waste management, the results suggest high level of perception, with the Mean of 3.54. The perception on waste separation ranked the highest level and temporary waste gathering ranked the least. Also, the findings from studying the channel of accessing news on waste management suggest the highest preference on waste management, with the Mean 3.32, focusing on condominium public relations activities and receiving news from the distributed leaflets ranked the least.

This research suggests the main emphasis on establishing effective plan and constructing publicity model to easily and clearly reach condominium resident, such as set up PR board in the passenger elevator and enhancing knowledge on temporary waste gathering. Junk buyer should be allowed in the premises under the building management supervision so that the residents could sell own collected waste.

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์ของบุคคลหลายท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรวรรยา ธรรมอภิพล อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำตรวจทานและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆด้วยความเอาใจใส่ทุกขั้นตอน เพื่อให้การเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ที่สุด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. นรินทร์ สังข์รักษาและอาจารย์ ดร. พงศ์สฎา เฉลิมกลิ่น กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษา ให้ความรู้ทางวิชาการและประสบการณ์ทางการศึกษาต่างอันเป็นประโยชน์ในการทำวิจัย ทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี รวมถึงคณาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณครอบครัวอภิสีทธิ์อมร คุณพ่อ คุณแม่ พี่ชาย และญาติพี่น้อง ที่เป็นกำลังใจที่สำคัญคอยสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือในทุกด้าน จนวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จ

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน องค์กรในการนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการ และเป็นประโยชน์ต่อบุคคลที่สนใจในการพัฒนาเชิงวิชาการ และหากมีข้อผิดพลาดประการใดผู้วิจัยขออภัยไว้ ณ ที่นี้

อมร อภิสีทธิ์อมร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญรูปภาพ.....	ญ
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา	4
ขอบเขตของการศึกษา.....	4
คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	7
บทที่ 2	8
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	8
1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์	8
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้.....	14
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการขยะ	19
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
บทที่ 3	36

วิธีดำเนินการวิจัย	36
กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	36
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	37
ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้การศึกษา.....	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
กรอบวิธีดำเนินการศึกษา	43
บทที่ 4.....	44
ผลการวิจัย	44
ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	44
ตอนที่ 2 พฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม.....	48
ตอนที่ 3 การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม	54
ตอนที่ 4 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม	60
บทที่ 5	63
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะจากการวิจัย	63
1. สรุปผลการวิจัย	63
2. อภิปรายผล	66
3. ข้อเสนอแนะ	70
รายการอ้างอิง	71
ภาคผนวก ก. แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการวิจัย	74
ประวัติผู้เขียน	85

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทคอนโดมิเนียม.....	37
ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง.....	45
ตารางที่ 3 พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง	48
ตารางที่ 4 พฤติกรรมการคัดแยกขยะของกลุ่มตัวอย่าง	49
ตารางที่ 5 พฤติกรรมการจัดเก็บขยะมูลฝอยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง	50
ตารางที่ 6 พฤติกรรมการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง.....	51
ตารางที่ 7 พฤติกรรมให้นำกลับมาใช้ใหม่ หรือใช้ซ้ำของกลุ่มตัวอย่าง	52
ตารางที่ 8 พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภท คอนโดมิเนียม.....	53
ตารางที่ 9 การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง.....	54
ตารางที่ 10 การรับรู้เกี่ยวกับการคัดแยกขยะของกลุ่มตัวอย่าง.....	55
ตารางที่ 11 การรับรู้เกี่ยวกับการจัดเก็บขยะชั่วคราวของกลุ่มตัวอย่าง	56
ตารางที่ 12 การรับรู้เกี่ยวกับการเก็บรวบรวมของกลุ่มตัวอย่าง.....	57
ตารางที่ 13 การรับรู้เกี่ยวกับการนำกลับมาใช้ใหม่ของกลุ่มตัวอย่าง.....	58
ตารางที่ 14 การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภท คอนโดมิเนียม.....	59
ตารางที่ 15 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม	60
ตารางที่ 16 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภท คอนโดมิเนียม.....	61

สารบัญรูปร่าง

	หน้า
รูปร่างที่ 1 ขั้นตอนการรับรู้ (Perception Process)	16
รูปร่างที่ 2 ภาชนะรองรับขยะมูลฝอย	26
รูปร่างที่ 3 แนวทางในการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของคอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานคร.....	71

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเติบโตของสังคมเมืองเกิดขึ้นในทุกภูมิภาคของโลกอย่างปฏิเสธไม่ได้ โดยเฉพาะในเมืองหลวงหรือเมืองเศรษฐกิจสำคัญ การเติบโตของเมืองย่อมหมายถึงการเคลื่อนย้ายของกลุ่มคนจำนวนมากที่เข้ามารวมตัวกันเพื่อประกอบอาชีพและพักอาศัย การรวมตัวดังกล่าวทำให้เกิดลักษณะของความเป็นชุมชนขึ้นและนั่นย่อมทำให้เกิดการบริโภคอย่างมหาศาล ดังนั้นการเกิดของเสียหรือสิ่งปฏิกูลอย่างขยะมูลฝอยจึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามมาและกลายเป็นปัญหาของสังคมเมืองในการกำจัด เนื่องมาจากการเกิดขึ้นของขยะมูลฝอยที่นับวันจะมีเพิ่มมากขึ้น

ในปีค.ศ. 2025 ธนาคารโลกประเมินจำนวนประชากรเมือง คาดว่าน่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 4,300 ล้านคนและแต่ละคนจะสร้างขยะประมาณวันละ 1.42 กิโลกรัมหรือรวมแล้วประมาณ 2,200 ล้านตันต่อปี พร้อมคาดว่าต้นทุนการจัดการขยะเหล่านี้จะเพิ่มจากปีละ 205,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐเป็น 375,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยประเทศยากจนจะใช้เงินมากขึ้นอย่างมากเพื่อใช้กำจัดขยะในชุมชนเมืองโดยรายงานเรื่อง “What a Waste: a Global Review of Solid Waste Management” ของธนาคารโลกบอกว่า การบริหารจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลเป็นบริการสำคัญที่สุด ที่ฝ่ายบริหารเมืองต้องจัดหาให้ประชาชนในทุกประเทศ ทั้งในประเทศรายได้ต่ำและประเทศรายได้ปานกลาง เพราะหากจัดการปัญหาขยะไม่ดี ก็ส่งผลกระทบต่อสุขภาพคน สิ่งแวดล้อมของเมืองและของโลกและระบบเศรษฐกิจด้วย ในประเทศไทยก็เช่นเดียวกันที่ในเมืองขนาดใหญ่ของภูมิภาคมีการเติบโตมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานครที่มีคนจากทั่วทุกภาคเคลื่อนย้ายเข้ามาเพื่อทำงานและอยู่อาศัย ทำให้อาคารที่พักขนาดใหญ่หรือคอนโดมิเนียมเกิดขึ้นเป็นจำนวนไม่น้อยจนอาคารดังกล่าวกลายเป็นชุมชนขนาดใหญ่ที่มีประชาชนมาพักอาศัยอยู่นับสิบนับร้อยครอบครัว ซึ่งแน่นอนว่าย่อมเกิดสิ่งปฏิกูลหรือขยะมูลฝอยเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย แม้ว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบการกำจัดขยะอย่างกรุงเทพมหานครจะมีการเพิ่มทางเลือกในการกำจัดขยะมาอย่างมากมายวิธีก็ตามแต่ขยะมูลฝอยก็มีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้น (Daniel Hoorweg;2559)

ทั้งนี้ในปี 2556 กรมควบคุมมลพิษสำรวจปริมาณขยะมูลฝอยทั่วประเทศจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 7,782 แห่ง พบว่าประเทศไทยมีปริมาณขยะมูลฝอยรวม 26.77 ล้านตัน เพิ่มขึ้น

จากปี 2555 2 ล้านตัน โดยขยะมูลฝอยร้อยละ 46 มาจากองค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) ร้อยละ 38 มาจากเทศบาลและร้อยละ 16 มาจากกรุงเทพฯ จากขยะมูลฝอยปริมาณ 26.77 ล้านตัน แบ่งเป็น ปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกนำไปกำจัดแบบถูกต้อง จำนวน 7.2 ล้านตัน (ร้อยละ 27) ปริมาณขยะมูลฝอยที่กำจัดแบบไม่ถูกต้อง 6.9 ล้านตัน (ร้อยละ 26) ปริมาณขยะมูลฝอยที่ไม่ได้เก็บขนทำให้ตกค้างในพื้นที่ 7.6 ล้านตัน (ร้อยละ 28) และปริมาณขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ 5.1 ล้านตัน (ร้อยละ 19)

สำหรับกรุงเทพมหานครนับเป็นเมืองที่มีประชากรอยู่เป็นจำนวนมากและเป็นเมืองที่มีปัญหาการกำจัดขยะมากที่สุด ในแต่ละวันจะมีขยะประมาณ 9,200 ตัน และมีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้นเป็นวันละ 15,000 ตัน ทำให้กรุงเทพมหานครต้องรับภาระค่าใช้จ่ายการกำจัดขยะปีละถึง 2,000 ล้านบาท ขณะที่ข้อมูลแผนการกำจัดขยะของประเทศพบว่าไม่มีนโยบายและแผนงานที่ชัดเจนในการจัดการกับปัญหาขยะและการทำงานของหน่วยงานที่เก็บขยะก็ทำงานในลักษณะต่างคนต่างทำและมุ่งกำจัดด้วยวิธีการฝังกลบขยะซึ่งต้องการใช้พื้นที่ในการดำเนินการ จนกลายเป็นปัญหาความขัดแย้งของประชาชน เพราะประชาชนในแต่ละพื้นที่ก็ไม่ต้องการใช้พื้นที่ของตนเป็นที่ฝังกลบขยะมูลฝอย สาเหตุที่เป็นเช่นนั้นเพราะว่าการรุกคืบเข้ามาของคนที่ลี้ภัยเข้ามาสู่เมืองขนาดใหญ่ ในกรณีนี้ผู้ศึกษาเลือกที่จะศึกษาการเข้ามาพักอาศัยในอาคารสูงขนาดใหญ่หรือคอนโดมิเนียมในพื้นที่เขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากในพื้นที่นี้มีการขยายตัวของการก่อสร้างอาคารที่พักขนาดใหญ่เพิ่มขึ้นจำนวนมากเพราะเป็นพื้นที่ใจกลางเมืองหลวงและอยู่ในเส้นทางการคมนาคมที่เอื้ออำนวยต่อการเดินทางในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การเพิ่มขึ้นของคอนโดมิเนียมแปรผันต่อการเพิ่มขึ้นต่อชุมชนในพื้นที่ที่มากขึ้นตามไปด้วยดังที่ได้กล่าวข้างต้น ซึ่งการก่อสร้างคอนโดมิเนียมดังกล่าวเริ่มมีมากขึ้นในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาเนื่องมาจากเป็นเส้นทางหลักและมีโครงการรถไฟฟ้ามหานครผ่านในบริเวณใกล้เคียงและความนิยมของชีวิตคนรุ่นใหม่ที่มีจะแยกตัวมาอาศัยในเขตเมืองมากขึ้น ดังที่กล่าวไว้เมื่อมีการย้ายถิ่นฐานมากขึ้นปัญหาหนึ่งที่ตามมาคือปัญหาขยะที่มากขึ้นด้วย(บัญญัติ สุขศรีงาม;2557)

โดยปกติแล้วขยะและมูลฝอยจากคอนโดมิเนียมจะมีเจ้าหน้าที่ของฝ่ายนิติบุคคลของอาคารชุดเป็นฝ่ายรวบรวมขยะของแต่ละชั้นก่อนนำมารวมในช่องเก็บขยะของคอนโดมิเนียม ก่อนที่ฝ่ายรักษาความสะอาดของสำนักงานเขตจะนำรถเก็บขยะไปรับเพื่อนำไปทิ้ง ซึ่งแน่นอนว่าเมื่อคอนโดมิเนียมมากขึ้นมูลฝอยก็เพิ่มมากขึ้นตามไปด้วยและนอกจากขยะจากคอนโดมิเนียมแล้วในพื้นที่เขตกรุงเทพมหานคร มีขยะจำนวนมากจากชุมชนชาวบ้าน ห้างสรรพสินค้าและสถานบริการในช่วงค่ำคืน ซึ่งแม้ว่าสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร จะมีโครงการที่ร่วมมือกับภาคเอกชนในการคัดแยกขยะ

แล้วแต่จำนวนขยะก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้นอยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้ฝ่ายรักษาความสะอาดของสำนักงานเขต กรุงเทพมหานคร มีข้อมูลว่ามูลฝอยที่สร้างปัญหาที่สุดคือมูลฝอยที่มาจากเศษอาหารที่มนุษย์บริโภคไม่หมดในแต่ละวัน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วมาจากคอนโดมิเนียมและห้างสรรพสินค้า ทางเดียวที่จะสามารถจัดการกับมูลฝอยประเภทนี้ได้คือการคัดแยกขยะทางกรุงเทพมหานครพยายามแก้ไขหรือลดปัญหาขยะมูลฝอยในที่พักอาศัย คือการให้คนในชุมชนเมืองคัดแยกขยะหรือของเสียให้ออกเป็นรูปแบบต่างๆ เช่น ขยะมูลฝอยธรรมดาทั่วไป ได้แก่ มูลฝอยสด เศษอาหาร กระดาษ โฟม พลาสติก ขวด แก้ว โลหะ ฯลฯ และของเสียอันตราย ได้แก่ มูลฝอยติดเชื้อจากโรงพยาบาล กากสารเคมี สารเคมีกำจัดแมลง กากน้ำมัน หลอดฟลูออเรสเซนต์ แบตเตอรี่ใช้แล้ว ซึ่งการกระทำดังกล่าวจะประสบผลสำเร็จได้จะต้องอาศัยความร่วมมือจากประชาชนเพราะเป็นที่รู้กันดีว่าการคัดแยกขยะที่มาจากชุมชนที่พักอาศัยในเขตเมืองนั้นเต็มไปด้วยความยากลำบาก เนื่องมาจากปัญหาความมีวินัยของประชาชนในเขตสังคมเมือง(ปริมาดา ฉลองชัยสิทธิ์;2558)

ซึ่งปัจจุบันระบบการกำจัดขยะ คอนโดมิเนียมแต่ละแห่งจะมีระบบการทิ้งและกำจัดขยะที่แตกต่างกัน ซึ่งมักทำให้คอนโดมิเนียม แต่ละแห่งมีความน่าอยู่แตกต่างกันตามไปด้วย บางคอนโดมิเนียม ทำเป็นปล่องทิ้งขยะ บางคอนโดมิเนียมให้ใส่ถัง ก่อนตัดลิ้นใจซื้อจึงต้องตรวจเช็คให้แน่ใจว่ามีการเอาขยะออกไปทิ้งทุกวัน ต้องไม่ปล่อยให้กลิ่นเหม็นกระจายออกไปตามทางเดินรวมที่เป็นระบบปิด ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาที่สำคัญที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตทั้งในเรื่องมลภาวะทางกลิ่นที่รบกวน หรือสัตว์รบกวนเช่น หนู แมลงสาบ รวมถึงการถูกสุขลักษณะของสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ที่ผ่านมาแม้ว่ากรุงเทพมหานครเองจะมีโครงการต่างๆ เพื่อให้ความรู้ประชาชนในการจัดการขยะแต่ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร การศึกษาถึงพฤติกรรมและการรับรู้ของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม เพื่อที่จะกำจัดหรือลดปริมาณขยะในเมืองขนาดใหญ่จึงเป็นสิ่งสำคัญและสอดคล้องกับการบริหารและจัดการกิจการสาธารณะแนวใหม่ เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาขยะล้นเมืองได้อย่างยั่งยืนและเป็นรูปธรรม ผู้ศึกษาวิจัยจึงสนใจที่จะศึกษากับพฤติกรรมของมนุษย์และแนวคิดเกี่ยวกับความร่วมมือของประชาชนกับภาครัฐในการจัดการขยะมูลฝอยว่าจะเกิดขึ้นได้อย่างไรและจะมีแนวทางใดบ้างที่จะทำให้มนุษย์มีความรู้และพฤติกรรม ในการจัดการขยะในอาคารที่พักอาศัยหรือคอนโดมิเนียมอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเกิดการจัดการขยะให้ยั่งยืนต่อไปในอนาคต

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอย ของผู้พักอาศัยประเภทคอนโดมิเนียม
2. เพื่อศึกษาการรับรู้การจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือน ของผู้พักอาศัยประเภทคอนโดมิเนียม

ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตเชิงพื้นที่

คอนโดมิเนียม ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตเชิงเนื้อหา

ศึกษาพฤติกรรมและการรับรู้การจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยประเภทคอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตเชิงประชากร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยเชิงปริมาณ คือ ผู้พักอาศัยในคอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยคอนโดมิเนียม ก. คอนโดมิเนียม ข. และคอนโดมิเนียม ค. จำนวนรวม 4,686 ห้อง (นิติบุคคลคอนโดมิเนียมฯ) นำมาคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของทาร์ยา มาเน่ ได้จำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่าง 369 ตัวอย่าง

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักที่ใช้ในงานวิจัยเชิงคุณภาพ คือ กลุ่มเจ้าหน้าที่นิติบุคคลของคอนโดมิเนียม

ขอบเขตเชิงเวลา

ดำเนินการศึกษาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2560 เดือนพฤษภาคม 2562 โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ในเดือนพฤศจิกายน 2561 รวมระยะเวลาทั้งหมด 18 เดือน

ขั้นตอนของการศึกษา

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม และแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการขยะ และเอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่

เกี่ยวข้องให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่กำหนดไว้ เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา

2. ออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาทั้งแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามโดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องมือ และแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิโดยใช้แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

4. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ เพื่อสรุปผลการศึกษา

5. นำเสนอผลการศึกษา และอภิปรายผล

คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา

1. คอนโดมิเนียม หมายถึง อาคารชุดที่อยู่อาศัยที่เจ้าของห้องชุดจะต้องแบ่งปันความเป็นเจ้าของร่วมกับเจ้าของห้องชุดอื่นๆในพื้นที่ส่วนกลาง ซึ่งเจ้าของห้องชุดทุกคนจะเป็นเจ้าของร่วมตามกฎหมาย ลักษณะของห้องเหมือนกับการอยู่อพาร์ทเมนต์เพียงแต่เป็นเจ้าของห้องไม่ใช่ผู้เช่า โดยจะแบ่งประเภทของคอนโดมิเนียมออกเป็น 3 ประเภท คือ

1.1 คอนโดมิเนียม ก. หมายถึง คอนโดมิเนียมที่มีราคาต่อตารางเมตร 200,000 บาทขึ้นไป ราคาเริ่มต้นต่อหน่วย 10 ล้านบาท อยู่ติดถนนใหญ่ภายในใจกลางเมืองใกล้รถไฟฟ้า

1.2 คอนโดมิเนียม ข. หมายถึง คอนโดมิเนียมที่มีราคาต่อตารางเมตร 150,000-200,000 บาท ราคาเริ่มต้นต่อหน่วย 5 ล้านบาท อยู่ภายในใจกลางเมืองหรือรอบใจกลางเมือง

1.3 คอนโดมิเนียม ค. หมายถึง คอนโดมิเนียมที่มีราคาต่อตารางเมตร 80,000-149,999 บาท ราคาเริ่มต้นต่อหน่วย 2.5 ล้านบาท อยู่ภายในใจกลางเมืองหรือรอบใจกลางเมือง

2. พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือน หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติที่ผู้พักอาศัยตัดสินใจ แสดงออกเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย โดยอาศัยความรู้ความเข้าใจที่ได้รับรับจากประสบการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันมาปรับใช้ในการจัดการขยะมูลฝอย

3. การรับรู้การจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือน หมายถึง กระบวนการประมวลและตีความข้อมูลต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเราที่ได้จากการรู้สึก การเรียนรู้ ประสบการณ์ แรงจูงใจ อารมณ์ ฯลฯ

4. การจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือน หมายถึง การดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับขยะมูลฝอยอย่างเป็นระบบตั้งแต่แหล่งกำเนิดขยะ โดยเริ่มจากการคัดแยกและการจัดเก็บชั่วคราว การเก็บรวบรวมขยะ การแปรรูปและการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดทางสุขอนามัยทัศนียภาพ เศรษฐศาสตร์ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการยอมรับของสังคม

4.1 การคัดแยกขยะ หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการตัดแยกประเภทหรือชนิดของขยะตามความเหมาะสม

4.2 การจัดเก็บขยะชั่วคราว หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเก็บขยะชั่วคราวในลักษณะที่เหมาะสม เพื่อรอการจัดเก็บจริงต่อไป

4.3 การเก็บรวบรวมขยะ หมายถึง การนำขยะจากการจัดเก็บชั่วคราว ใส่ไว้ในภาชนะเพื่อรอพนักงานเก็บขยะมูลฝอยมาเก็บใส่รถบรรทุกขยะ ถ่ายเทขยะหรือขนถ่ายขยะจากภาชนะรองรับสู่รถขนถ่ายเพื่อนำขยะไปสู่สถานที่แปรรูปหรือกำจัดขยะ

4.4 การนำขยะกลับมาใช้ใหม่ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะหรือองค์ประกอบทางกายภาพ ทางเคมีและทางชีวเคมีของขยะเพื่อให้สะดวกปลอดภัยในการนำกลับมาใช้ใหม่

5. ผู้พักอาศัย หมายถึง ผู้ที่พักอาศัยอยู่ในอาคารที่พักขนาดใหญ่หรือคอนโดมิเนียมในพื้นที่เขตกรุงเทพมหานครที่มีส่วนในการทิ้งขยะมูลฝอยในอาคารนั้นๆ

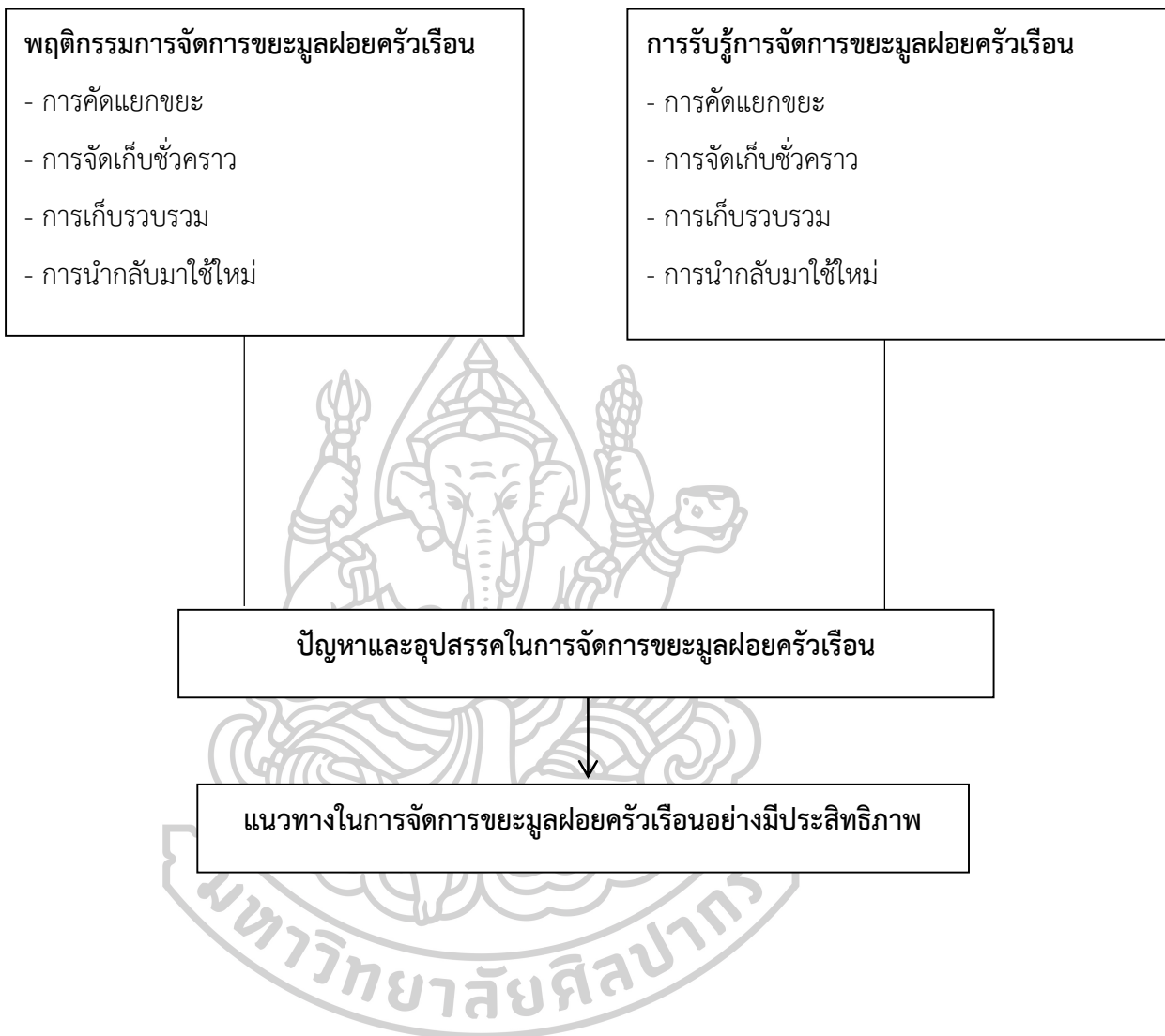
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรม และการรับรู้การจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือน ของผู้พักอาศัยประเภทคอนโดมิเนียม

2. เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนในที่พักอาศัยประเภทคอนโดมิเนียมให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

3. เป็นประโยชน์ให้แก่นิติบุคคล และผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียมอื่นนำไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนดำเนินการจัดการให้เกิดประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดในการศึกษา

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาพฤติกรรมและการรับรู้ของประชาชนในการจัดการขยะครัวเรือนกรณีศึกษาคอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการศึกษาในประเด็นหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการขยะ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์

พฤติกรรม ถือเป็นกรกระทำของมนุษย์เพื่อปรับเปลี่ยนให้ไปสู่ภาวะที่ดีกว่าและเป็นที่ต้องการมากกว่าแต่การกระทำดังกล่าวไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะพฤติกรรมของมนุษย์นั้นมืองค์ประกอบที่ซับซ้อน และปัจจัยเกี่ยวเนื่องอีกมาก ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นที่ผู้ศึกษา จะต้องทำความรู้จักสิ่งต่างๆ เหล่านั้น เพื่อที่จะได้จัดการให้มีอิทธิพลเชิงบวก หรือหลีกเลี่ยงหากมีอิทธิพลเชิงลบต่อการพัฒนาตนเองการศึกษาปัจจัยพื้นฐานของพฤติกรรมจะช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมมนุษย์ได้ดียิ่งขึ้น (สุรพงษ์ โสชนะเสถียร, 2533)

1.1 ความหมายของพฤติกรรม

คมสันต์ สินธวัชวงศ์ (2556) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมว่า หมายถึงสิ่งที่บุคคลตอบสนอง แสดงออกหรือกระทำทั้งที่บุคคลรู้สึกตัวและไม่รู้สึกตัว รวมไปถึงการกระทำที่สังเกตได้หรือไม่ได้

สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2556) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมว่า หมายถึงการกระทำของอินทรีย์ (Organism) หรือสิ่งมีชีวิตการกระทำนี้รวมถึงการกระทำที่เกิดขึ้นทั้งที่การกระทำที่รู้สึกตัวและไม่รู้สึกตัวรวมทั้งการกระทำที่สังเกตได้หรือไม่ได้ด้วย ดังนั้นการกระทำหรือการแสดงออกของ

บุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดภายใต้สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ทั้งที่สังเกตได้โดยตรงและสังเกตไม่ได้ โดยตรง ซึ่งสามารถใช้เครื่องมือวัดการแสดงออกได้

นลินี ประทับศร (2553) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมว่า หมายถึงการกระทำหรือการแสดงออก ทุกอย่างของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายใต้สถานการณ์นั้นๆ ทั้งที่สังเกตได้โดยตรงและสังเกตไม่ได้โดยตรงแต่สามารถวินิจฉัยได้ว่ามีพฤติกรรมหรือไม่ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยา

จากการทบทวนความหมายของพฤติกรรมจากนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า “การกระทำหรือการแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ภายใต้สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง เมื่อนำพฤติกรรมมาใช้ในการคัดแยกขยะมูลฝอย คือ พฤติกรรมการคัดแยกขยะมูลฝอย จึงหมายถึงการกระทำหรือการแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ภายใต้สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งเกี่ยวกับการคัดแยกขยะมูลฝอยและสภาพปัญหาขยะมูลฝอย ทำให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจวิธีการคัดแยกขยะมูลฝอย รวมทั้งผลกระทบของปัญหาขยะมูลฝอยที่มีต่อสภาพแวดล้อม

1.2 องค์ประกอบของพฤติกรรม

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2553) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของพฤติกรรม ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

1) พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย หรือพฤติกรรมด้านความรู้ (Cognitive Domain)

พฤติกรรมด้านนี้มีขั้นตอนของความสามารถทางด้านความรู้ การจำข้อเท็จจริงต่างๆ (Fact) การเรียนรู้ความคิดรวบยอด แนวคิด (Concepts) การเรียนรู้หลักการ (Principles) หรือกฎเกณฑ์ (Rules) และการเรียนรู้การแก้ปัญหา (Problem Solving) ประกอบด้วย

- (1) ความรู้ (Knowledge) เป็นพฤติกรรมขั้นต้นเกี่ยวกับความจำได้ หรือ ระลึกได้
- (2) ความเข้าใจ (Comprehensive) เป็นพฤติกรรมที่ต่อเนื่องจากความรู้ต้อง มีความรู้มาก่อนจึงจะเข้าใจ ความเข้าใจนี้แสดงออกในรูปของการแปลความ หรือ การตีความ การขยายความ หรือการคาดคะเน
- (3) การประยุกต์หรือการนำความรู้ไปใช้ (Application) เป็นการนำทฤษฎี กฎเกณฑ์ และแนวคิดต่างๆ ไปใช้
- (4) การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นขั้นที่บุคคลมีความสามารถและมีทักษะในการ จำแนกเรื่องราวออกเป็นหน่วยย่อย และมองเห็นความสัมพันธ์ของ

ส่วนประกอบเหล่านั้นอย่าง ชัดเจน รวมทั้งมองเห็นการผสมผสานระหว่าง ส่วนประกอบที่รวมกันเป็นปัญหาหรือสถานการณ์นั้นๆ

- (5) การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถของบุคคลในการรวบรวม ส่วนย่อยต่างๆ เข้าไปเป็นส่วนรวมที่มีโครงสร้างใหม่ มีความชัดเจน และมี คุณภาพสูงขึ้น มีทั้งการ สังเคราะห์ข้อความ แผนงาน และความสัมพันธ์ไว้ด้วยกัน
- (6) การประเมิน (Evaluation) เป็นความสามารถของบุคคลในการพิจารณา วิวินิจฉัย ตีมูลค่าของสิ่งต่างๆ โดยใช้กฎเกณฑ์ที่บุคคลสร้างขึ้นมาหรือที่มีอยู่แล้วก็ได้

2) พฤติกรรมด้านเจตพิสัย หรือพฤติกรรมด้านทัศนคติ (Affective Domain)

หมายถึง ความสนใจ ความรู้สึก ความชอบ หรือไม่ชอบ ท่าที การให้คุณค่า การเปลี่ยน หรือปรับปรุง ค่านิยมที่ยึดถืออยู่ พฤติกรรมด้านนี้ยากต่อการสังเกตเพราะเกิดขึ้นภายในใจของ บุคคล แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน คือ

- (1) การรับหรือการให้ความสนใจ (Receiving Attending) เป็นขั้นที่บุคคลถูก กระตุ้นให้ทราบว่ามีเหตุการณ์หรือสิ่งเร้าบางอย่างเกิดขึ้น และบุคคลนั้นมีความ ยินดีหรือภาวะจิตใจ พร้อมทั้งจะให้ความสนใจต่อสิ่งเร้า นั้น ในการยอมรับนี้จะ ประกอบด้วยความตระหนักความยินดีที่จะ รับ และการเลือกรับ
- (2) การตอบสนอง (Responding) เป็นขั้นที่บุคคลถูกแรงจูงใจให้เกิด ความรู้สึก ผูกมัด
- (3) การให้ค่า หรือเกิดค่านิยม (Valuing) เป็นขั้นที่บุคคลมีปฏิกิริยาที่แสดงถึง การยอมรับว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าสำหรับตัวเขา และได้นำไปพัฒนาให้เป็นของเขา อย่างแท้จริง พฤติกรรมขั้นนี้ส่วนมากใช้คำว่า “ค่านิยม” ซึ่งการเกิดค่านิยมนี้ ประกอบด้วย การยอมรับความชอบ และผูกมัด ค่านิยมเข้ากับตัวเขา
- (4) การจัดกลุ่มค่า (Organization) ขั้นตอนนี้จะเป็นการจัดระบบค่านิยมต่างๆ ให้ เข้ากลุ่ม โดยการพิจารณาความสัมพันธ์ของค่านิยมเหล่านั้นในการจัดกลุ่ม ที่ ประกอบด้วย การสร้างแนวคิดด้านค่านิยม และมีการจัดระบบค่านิยมด้วย

- (5) การแสดงลักษณะตามค่านิยมที่ยึดถือ (Characterization by a value or value complex) พฤติกรรมในขั้นนี้ถือว่าบุคคลมีค่านิยมหลายชนิด และจัดอันดับของค่านิยม เหล่านี้จากที่ดีที่สุดถึงน้อยที่สุด พฤติกรรมเหล่านี้จะเป็นตัวคอยควบคุมความประพฤติของบุคคล พฤติกรรมในขั้นนี้ ประกอบด้วย การวางแผนแนวทางปฏิบัติและการแสดงลักษณะที่จะปฏิบัติตัวตามแนวที่เหมาะสม

3) พฤติกรรมด้านการปฏิบัติ (Psychomotor Domain) เป็นพฤติกรรมที่ต้องใช้ความสามารถในการแสดงออกทางร่างกาย รวมทั้งการแสดงออกที่สังเกตได้ในสถานการณ์หนึ่งๆ หรืออาจเป็นพฤติกรรมที่คาดคะเนว่าอาจจะปฏิบัติในโอกาสต่อไป พฤติกรรมขั้นนี้เป็นพฤติกรรมขั้นสุดท้าย ต้องอาศัยพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย หรือความรู้ ความคิด และพฤติกรรม ด้านเจตพิสัยเป็นส่วนประกอบ พฤติกรรมด้านนี้เมื่อแสดงออกมาจะสามารถประเมินผลได้ง่าย แต่กระบวนการที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมนี้จะต้องอาศัยระยะเวลาและการตัดสินใจหลายขั้นตอน ซึ่งนักวิชาการเชื่อกันว่ากระบวนการศึกษาช่วยให้เกิดพฤติกรรมการปฏิบัตินี้

1.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2553) ได้กล่าวถึง นักสังคมวิทยาเชื่อว่าพฤติกรรมมนุษย์ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมหรือ สภาวะภายนอกทั้งปวง (Eternal Conditions) ที่อยู่รอบตัวมนุษย์ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ สิ่งที่มีรูปร่างและไม่มีรูปร่าง รวมไปถึงสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ อีกทั้งสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น และพลังงานต่างๆ ได้แก่ แสงแดด อากาศ ความเย็น ความร้อน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ถือว่ามีอิทธิพลเหนือมนุษย์ในแง่ที่ทำให้เกิดผลดีและผลเสีย โดยมนุษย์เองไม่สามารถหลีกเลี่ยงอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่างๆเหล่านี้ได้ มนุษย์จึงต้องหาวิธีเอาชนะ ทำให้เกิดวัฒนธรรม รูปแบบต่างๆขึ้น เช่น การสร้างถนนหนทาง การสร้างเครื่องมือสื่อสาร การคิดประดิษฐ์สิ่งต่างๆเพื่อการเพาะปลูก รวมทั้งการสร้างวัฒนธรรม เป็นต้น

ปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อพฤติกรรมมนุษย์มีด้วยกัน 4 ปัจจัย ดังนี้

- (1) ปัจจัยทางชีวภาพ ร่างกายและจิตใจของมนุษย์นั้น เป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่ทำให้เกิดการแสดงพฤติกรรม แบ่งเป็น 3 ระบบ คือ ระบบประสาท ระบบต่อมระบบกล้ามเนื้อ
- (2) ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ สภาพภูมิอากาศ และ สภาพแวดล้อมในถิ่นที่อยู่
- (3) ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ ครอบครัว กลุ่มเพื่อน โรงเรียน กลุ่มอาชีพ สื่อมวลชน สถาบันศาสนา และหน่วยสังคมอื่นๆ เช่น องค์กรปกครองท้องถิ่น กลุ่มแม่บ้าน เป็นต้น
- (4) ปัจจัยทางจิตวิทยาและจริยธรรม

นอกจากนี้สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมนักจิตวิทยาสังคมเชื่อว่าในการวิเคราะห์ พฤติกรรมของการเกิดพฤติกรรมหรือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมาจากปัจจัยอะไรบ้างนั้นมีการ แบ่งแนวคิดการวิเคราะห์ออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยการเกิดพฤติกรรมหรือที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมภายใน ตัวบุคคล (Intra Individual Causal Assumption) มีแนวคิด มาจากองค์ประกอบภายในบุคคล ได้แก่ ความรู้ แรงจูงใจ เจตคติ ค่านิยม ความเชื่อ หรือความตั้งใจในพฤติกรรมนั้นๆ เป็นต้น

กลุ่มที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่เกิดภายนอกบุคคล (Extra Individual Causal Assumption) แนวคิดที่เกิดขึ้นของบุคคลกลุ่มนี้ เกิดจากปัจจัยทางภายนอกต่าง ๆ อาทิเช่น ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม และระบบโครงสร้างทางสังคมของบุคคลนั้น ระบบเกี่ยวกับเศรษฐกิจ มุมมองทางการเมือง ความเชื่อด้านศาสนา การศึกษา องค์ประกอบด้านประชากร และลักษณะทางภูมิศาสตร์นั้นๆ ด้วย เป็นต้น

กลุ่มที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีหลายปัจจัย (Multiple Causal Assumption) กลุ่มนี้จะมีความคิดและพฤติกรรมของบุคคลที่มีสาเหตุมาจากปัจจัยทั้งภายในบุคคลเองและปัจจัยภายนอกบุคคล

นอกจากนี้อีกทัศนะหนึ่งยังจำแนกปัจจัยที่มีอิทธิพลส่งผลต่อพฤติกรรมมนุษย์ หรือเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมโดยทั่ว ๆ ไปของมนุษย์ออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

(1) ลักษณะนิสัยส่วนตัวของแต่ละบุคคล ประกอบด้วย ความเชื่อ (Belief) หมายถึง การที่บุคคลคิดถึงสิ่งใดก็ได้ในแง่ของข้อเท็จจริง ซึ่งไม่จำเป็นต้องผิดหรือถูกเสมอไป ความเชื่ออาจได้มาจากการมองเห็น การบอกเล่า การอ่าน รวมทั้งการคิดขึ้นมาเอง, ค่านิยม (Value) หมายถึง สิ่งที่คนยึดถือ

ประจำใจ ที่ช่วยตัดสินใจในการเลือกเป็นลักษณะของความคิดที่ไม่จำเพาะเจาะจง ค่านิยมอาจได้มาด้วยการอ่าน การบอกหรือคิดขึ้นมาเอง, ทัศนคติ หรือเจตคติ (Attitude) มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของบุคคล กล่าวคือทัศนคติเป็นแนวโน้ม หรือขั้นเตรียมพร้อมของ พฤติกรรม และถือว่าทัศนคติมีความสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมในสังคม และบุคลิกภาพ (Personality) เป็นส่วนหนึ่งของลักษณะนิสัยของบุคคลเป็นเครื่องมือในการกำหนดพฤติกรรม

(2) สิ่งที่ไม่เกี่ยวกับลักษณะนิสัยของมนุษย์ แต่เป็นเรื่องของกระบวนการอื่น ทางสังคม ประกอบด้วย สิ่งกระตุ้นพฤติกรรม (Stimulus Object) และความเข้มข้นของสิ่งกระตุ้น พฤติกรรม เป็นสิ่งที่ทำให้เราแสดงพฤติกรรมออกมา อาจเป็นอะไรก็ได้ เช่น ความหิว การได้ยิน ได้ฟัง เป็นต้น และ สถานการณ์ (Situation) หมายถึง สิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นบุคคลหรือไม่ใช่บุคคล ซึ่งอยู่ใน สถานะที่บุคคลกำลังจะมีพฤติกรรม

จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ในระดับมหภาค ได้แก่ วัฒนธรรม บรรทัดฐานของสังคม ความหวังในบทบาท สถานภาพ สถาบันหรือองค์กรทางสังคม ส่วนในระดับจุลภาคนั้นคือการมองที่ตัวบุคคลเอง และมีสิ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมนุษย์ ได้แก่ การรับรู้ ทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ฯลฯ ซึ่งรวมอยู่ในบุคลิกภาพของบุคคลนั่นเอง

จากทฤษฎีข้างต้นมีการวิเคราะห์พฤติกรรมมนุษย์ว่ามีสาเหตุของการเกิดพฤติกรรม หรือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมาจากปัจจัยอะไรบ้างนั้น แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยหลายปัจจัย (Multiple Causal Assumption) แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมของบุคคลมีสาเหตุจากทั้งปัจจัยภายในบุคคล และปัจจัยภายนอกบุคคล ดังนั้นพฤติกรรมของคนในชุมชนที่เกี่ยวกับการจัดการขยะย่อมเกี่ยวพันกับพฤติกรรมที่มีมาแต่กำเนิดโดยไม่มีการเรียนรู้มาก่อน และอีกส่วนหนึ่งเกิดจากพฤติกรรมที่ได้รับมาจากอิทธิพลของกลุ่ม ได้แก่ พฤติกรรมที่เกิดจากการที่บุคคลติดต่อสังสรรค์ และมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคมด้วยการเรียนรู้ การเรียนรู้ค่านิยม บรรทัดฐานของสังคม ทัศนคติ ความเชื่อ และการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

1.4 การวัดพฤติกรรม

สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ (2555) ได้กล่าวถึง วิธีการวัดพฤติกรรม การวัดพฤติกรรมว่ามีอยู่ 2 วิธี คือ

1. การศึกษาพฤติกรรมโดยตรง

1) การสังเกตแบบผู้ถูกสังเกตรู้ตัว เช่น ครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียนในห้องเรียน โดยบอกให้ทราบล่วงหน้า เป็นต้น

2) การสังเกตแบบธรรมชาติ คือ การที่ผู้ถูกสังเกตพฤติกรรมไม่ได้ กระทำตนเป็นที่รับควบคุมบุคคลที่ถูกสังเกต ไม่ทราบว่าตนถูกสังเกต การศึกษาพฤติกรรมแบบนี้ จะทำให้สามารถนำผลที่ได้ไปอธิบายพฤติกรรมในสภาพที่ใกล้เคียงได้แต่ก็มีข้อเสีย คือ ใช้เวลามาก

2. การศึกษาพฤติกรรมโดยทางอ้อม

1) วิธีการสัมภาษณ์ เป็นวิธีที่ต้องซักถามข้อมูลจากผู้หนึ่งหรือกลุ่มหนึ่ง การสัมภาษณ์แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ การสัมภาษณ์โดยตรง และการสัมภาษณ์ทางอ้อม

2) วิธีการใช้แบบสอบถาม เหมาะสำหรับต้องการทราบพฤติกรรมจำนวนมากและไม่สามารถสัมภาษณ์หรือสังเกตได้ เพราะบุคคลเหล่านั้นอาจอยู่ห่างไกล กระจัดกระจาย หรือพฤติกรรมที่ต้องการทราบเป็นเรื่องที่ผ่านมาแล้ว

3) วิธีการทดลอง เป็นวิธีที่ใช้ผู้ศึกษา อยู่ในสภาพการณ์ที่ต้องควบคุมแต่ในชุมชนการศึกษา พฤติกรรมควบคุมตัวแปรต่างๆ ได้ยากและเป็นไปได้น้อยมากเพราะวิธีนี้จะใช้ในห้องทดลองเป็นส่วนใหญ่

4) วิธีการบันทึก วิธีนี้ทำให้ทราบพฤติกรรมของบุคคลโดยใช้บุคคลแต่ละคนบันทึกพฤติกรรมของตนเองซึ่งอาจเป็นการบันทึกพฤติกรรม

จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมจากนักวิชาการท่านต่างๆ ผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยประเภทคอนโดมิเนียม โดยให้นิยามความหมายในงานวิจัยครั้งนี้ว่า หมายถึง “การกระทำหรือการปฏิบัติที่ผู้พักอาศัยตัดสินใจ แสดงออกเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย โดยอาศัยความรู้ความเข้าใจที่ได้รับรับจากประสบการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันมาปรับใช้ในการจัดการขยะมูลฝอย” และใช้การวัดพฤติกรรมด้านการปฏิบัติ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติในการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือน

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้

2.1 ความหมายของการรับรู้

Assael (1998) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ว่าเป็นกระบวนการของบุคคลในการเลือกที่มีการรวบรวมและตีความสิ่งเร้าต่างๆ จนเกิดเป็นภาพของสิ่งนั้นๆ เพื่อเชื่อมโยงกันจนสามารถเข้าใจได้

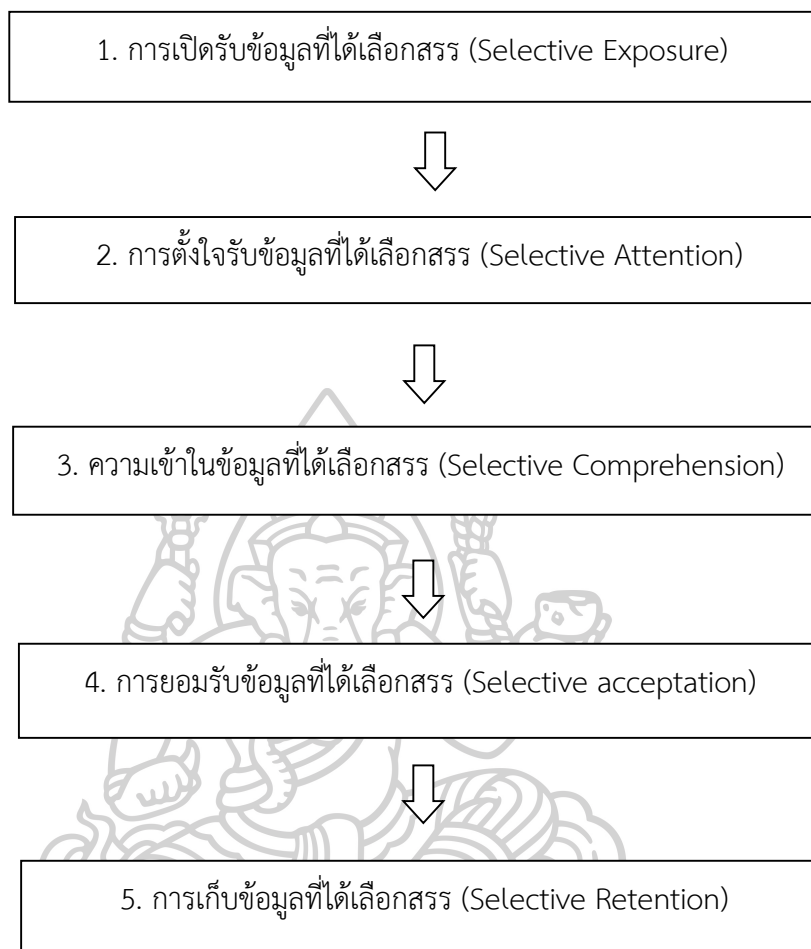
Dember & Warm (1977) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ว่า เมื่อสิ่งเร้าหรือข้อมูล ถูกป้อนเข้ามากระบวนการภายใน บุคคลจะดำเนินการจัดและกระทำข้อมูลเหล่านั้นเป็นลำดับหลายขั้นตอน ข้อมูลที่ถูกป้อนเข้ามานั้นจะถูกกรองรหัสเพื่อเก็บรวบรวมไว้และนำไปใช้ภายหลัง และจากการที่การรับรู้จริงต้องอาศัยอวัยวะสัมผัสของร่างกาย (Sense Organ) จึงต้องมีการเกี่ยวข้องกับหลายองค์ประกอบ เช่น ระดับพัฒนาการทางบุคลิกภาพ ภาวะจิตสังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมทางกายภาพหรือสัมพันธภาพระหว่างบุคคล การรับรู้จริงของผู้บริโภคต่อบริการที่ได้รับจากผู้ให้บริการในบริการนั้นจึงเป็นการแสดงออกของลูกค้านี้เกี่ยวกับการได้ยิน ได้เห็นหรือเผชิญต่อกิจกรรมของผู้ให้บริการที่ตอบสนองความต้องการหรือความคาดหวังของผู้ให้บริการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม

Schiffman & Kanuk (2000) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ว่า การรับรู้ (Perception) เป็นขั้นตอนที่บุคคลมีการรับรู้ (Receive) จัดระเบียบ (Organize) หรือการกำหนด (Assign) ความหมายของสิ่งกระตุ้น โดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้งห้า หรือเป็นกระบวนการที่แต่ละบุคคลเลือกสรร จัดระเบียบ และตีความเกี่ยวกับสิ่งกระตุ้นเพื่อให้เกิดความหมายที่สอดคล้องกัน

จากความหมายเหล่านี้สรุปได้ว่า การรับรู้เป็นกระบวนการของแต่ละบุคคล ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยภายใน เช่น ความเชื่อ ประสบการณ์ ความต้องการและอารมณ์ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยภายนอกคือ สิ่งกระตุ้นการรับรู้ การพิจารณาเรื่องการรับรู้ต้องพิจารณาเป็นกระบวนการ กลั่นกรอง ซึ่งแสดงถึงความรู้สึกจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ การได้เห็น การได้กลิ่น การได้ยิน การได้รสชาติ และการได้รู้สึก การรับรู้จึงมีความน่าสนใจไปถึงเรื่องพฤติกรรมของมนุษย์เนื่องจากพฤติกรรมของมนุษย์ นั้นมีพื้นฐานมาจากการรับรู้เรื่องต่างๆ ดังนั้น การศึกษาเรื่องของการรับรู้จึงใกล้เคียงกับการศึกษา เรื่องที่เกี่ยวกับพฤติกรรมนั่นเอง

2.2 ทฤษฎีการรับรู้

การรับรู้เป็นกระบวนการของแต่ละบุคคลซึ่งขึ้นกับปัจจัยภายใน เช่น ความต้องการความเชื่อ ประสบการณ์ และอารมณ์ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยภายนอกคือสิ่งกระตุ้น โดยจะมีเงื่อนไข เฉพาะแต่ละบุคคล จึงทำให้เกิดการรับรู้ต่างกันในเรื่องที่เหมือนกัน การรับรู้ยังเป็นกระบวนการ กลั่นกรองความรู้สึกจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ การได้เห็น ได้กลิ่น ได้ยิน ได้รสชาติ ได้รู้สึก ขั้นตอนการรับรู้แสดงดังภาพที่ 1

รูปภาพที่ 1 ขั้นตอนการรับรู้ (Perception Process)

ที่มา: ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2543)

Gronroos (1990) ได้กล่าวว่าการรับรู้คุณภาพของการบริการ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ ลักษณะด้านเทคนิค และลักษณะตามหน้าที่หรือความสัมพันธ์ของกระบวนการ โดยที่คุณภาพด้านเทคนิคลูกค้าจะพิจารณาในเรื่องของผู้ให้บริการในการใช้เทคนิค การรับรู้คุณภาพที่ดีเกิดขึ้นเมื่อความคาดหวังของลูกค้าตรงกับการรับรู้ที่ได้รับจากประสบการณ์ที่ผ่านมา ถ้าความคาดหวังของลูกค้าต่อการบริการหรือสินค้าไม่เป็นจริง การรับรู้ถึงคุณภาพโดยรวมจะต่ำ แต่ถ้า ความคาดหวังของลูกค้าที่ตั้งไว้ตรงกับการรับรู้จริง คุณภาพในสินค้าหรือบริการนั้นจะสูง โดยที่ความคาดหวังต่อคุณภาพจะได้รับอิทธิพลจากการสื่อสาร การสื่อสารแบบปากต่อปาก ภาพลักษณ์ขององค์กร และความต้องการของ

ลูกค้าเอง ส่วนลักษณะตามหน้าที่จะเป็นการพิจารณา จากผู้ให้บริการจะอย่างไรให้การบริการดี เทียบกับการรับรู้จากประสบการณ์ของลูกค้าที่ผ่านมา

สุมน อยู่สิน (2555) ได้กล่าวไว้ว่าโดยทั่วไปแล้วบุคคลมีวิธีการ 2 วิธีที่จะช่วยให้การแปลความหมายการรับรู้ กระทำได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น คือการแยกประเภทการรับรู้กับการแปลความหมาย การรับรู้โดยการเชื่อมโยงความสัมพันธ์รายละเอียดมีดังนี้

1. การแยกประเภทการรับรู้(Perceptual categorization) เป็นการจัดจำแนกข้อมูลเข้าหมวดหมู่อย่างมีเหตุผลเพื่อให้บุคคลนำมาใช้กลั่นกรองข้อความที่เคยผ่านการรับรู้มาแล้วได้รวดเร็วยิ่งขึ้นนอกจากนั้นการจัดประเภทข้อมูลยังช่วยให้บุคคล สามารถจัดข้อมูลใหม่เพิ่มขึ้นอีกด้วย

2. การแปลความหมายการรับรู้โดยการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ (Perceptual inferences) เป็นการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้า 2 อย่างอันเกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ที่ผ่านมา โดยไม่ต้องประเมินใหม่โดยอาศัยความเชื่อหรือประสบการณ์เดิมมาเป็นเกณฑ์ตัดสินเพื่อลงความเห็น การนำความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งเร้าสิ่งหนึ่งนำไปใช้เพื่อลงความเห็นอีกสิ่งหนึ่งนั้นบุคคลได้ พัฒนาขึ้นมาใช้เพื่อนำมาเป็นเกณฑ์พิจารณาแปลความหมายเกี่ยวกับตราสินค้า ราคา ร้านค้าและบริษัท ผู้บริโภคมีพร้อมที่จะเรียกนำมามาใช้ได้เสมอจากหน่วยความจำลักษณะการลงความเห็นเพื่อ แปลความหมายเหล่านั้นเกิดจากการติดต่อสื่อสารแบบปากต่อปาก (word-of-mouth communications)

จากทฤษฎีเหล่านี้สรุปได้ว่าการรับรู้เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญของบุคคล เพราะการตอบสนองของพฤติกรรมใดๆจะขึ้นอยู่กับ การรับรู้จากสภาพแวดล้อมของตนและความสามารถในการแปลความหมายของสภาพนั้นๆ ดังนั้นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ จึงขึ้นอยู่กับปัจจัยการรับรู้และสิ่งเร้าที่มีประสิทธิภาพซึ่งปัจจัยการรับรู้ ประกอบด้วย ประสาทสัมผัส และปัจจัยทางจิตคือ ความรู้เดิม ความต้องการ และเจตคติ เป็นต้น

2.3 การวัดการรับรู้

Gronroos (1990) กล่าวว่า การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการที่มีการเลือกเกิดขึ้น โดยเราจะเลือก รับรู้สิ่งที่มีความสำคัญหรือน่าสนใจที่สุดได้เพียงอย่างเดียวในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ โดยนักจิตวิทยาได้แบ่ง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกรับรู้หรือปัจจัยที่จะกระตุ้นให้เกิดความสนใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ปัจจัยภายนอก (External Factors) คือ การกระตุ้นซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม ได้แก่

1.1 ความแตกต่าง (Contrast) เช่น ความแตกต่างของความดังกับความเงียบ

1.2 ความเคลื่อนไหว (Movement) สิ่งที่มีความเคลื่อนไหวจะดึงดูดความสนใจ

1.3 การทำซ้ำ (Repetition) การกระตุ้นประสาทสัมผัสซ้ำ ๆ เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพที่ทำให้เกิดความสนใจ

1.4 การเข้มข้น (Intensity) ความเข้มข้นมักถูกนำมาใช้เพื่อกระตุ้นให้เกิดความสนใจ เช่น การใช้สีที่มีความสดใสหรือเสียงดังๆ เพื่อดึงดูดความสนใจ

2. ปัจจัยภายใน (Internal Factor) ปัจจัยภายในทำให้แต่ละบุคคลจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่มากกระตุ้นแตกต่างกัน แม้ว่าจะได้รับการกระตุ้นเหมือน ๆ กันก็ตาม เช่น เมื่อเปิดนิตยสาร ผู้หญิงจะดูเนื้อหาส่วนที่เกี่ยวกับเสื้อผ้า แต่ผู้ชายจะดูเนื้อหาในส่วนที่เกี่ยวกับรถยนต์ เป็นต้น เพศที่แตกต่างกันนำไปสู่ความสนใจ และแรงดลใจที่แตกต่างกัน สถานการณ์ต่าง ๆ ที่พวกเขาเข้าไปร่วมภาวะอารมณ์และการตอบสนองทางร่างกายของพวกเขา ก็มีการเปลี่ยนแปลง และความแตกต่างเหล่านี้ก็อาจจะนำไปสู่การตอบสนองที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ปัจจัยภายในที่สำคัญที่สุดที่มีผลต่อการรับรู้ของ บุคคลก็คือความคาดหวังที่จะมองเห็นหรือได้ยินในสถานการณ์นั้น ๆ

Bloom et al., (1981) ได้ศึกษาและจำแนกพฤติกรรมด้านความรู้และสติปัญญา (Cognitive Domain) ออกเป็น 6 ระดับ โดยเรียงลำดับความสามารถขั้นต่ำไปสูง ดังนี้

1. ความรู้ ความจำ (Knowledge) เป็นขั้นแรกของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสามารถ ในการจดจำ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดที่ซับซ้อนและไม่ต้องใช้สมองมากนัก เช่น สามารถในการระลึกได้ถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เคยมีประสบการณ์มา เป็นต้น ดังนั้นการจำจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญทางจิตวิทยาและเป็นขั้นตอนที่จะนำไปสู่พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเข้าใจ

2. ความเข้าใจ (Comprehensive) เป็นพฤติกรรมที่มีต่อความรู้ ซึ่งต้องใช้ความสามารถทางสมอง และทักษะในขั้นที่สูงจนถึงระดับของ “การสื่อความหมาย” ความเข้าใจอาจจะแสดงออกในรูปของการแปลความ ตีความ และขยายความได้

3. การนำไปใช้ (Application) คือความสามารถที่จะนำเอาความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่ได้เรียนรู้มาไปแก้ปัญหาที่แปลกใหม่หรือสถานการณ์ใหม่

4. การวิเคราะห์ (Analysis) คือความสามารถในการรวบรวมข้อมูลที่เป็นส่วนย่อยต่างๆ ให้ได้ลำดับชั้นความคิดที่ แสดงออกอย่างชัดเจนเพื่อค้นหาความจริงต่าง ๆ ที่แฝงอยู่ในเนื้อเรื่องนั้นๆ

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) คือความสามารถในการรวบรวมข้อมูลที่เป็นส่วนย่อยต่างๆ เข้ามารวมกันเป็นส่วนรวมที่มีโครงสร้างใหม่ที่มีความชัดเจนและมีคุณภาพ

6. การประเมินค่า (Evaluation) เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับคุณค่าของเนื้อหาและวิธีการต่างๆ โดยสรุปอย่างมีหลักเกณฑ์ว่าสิ่งนั้นดี เลว เหมาะสมหรือไม่เพียงใด

สามารถสรุปกระบวนการรับรู้ได้ว่า การรับรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องเป็นไปตามขั้นตอนดังนี้ สิ่งเร้า มากระทบสัมผัสของอินทรีย์ กระแสประสาทสัมผัสวิ่งไปยังระบบประสาทส่วนกลาง ซึ่งมีศูนย์กลางอยู่ที่สมอง สมองแปลความหมายออกมาเป็นความรู้ ความเข้าใจ โดยอาศัยความรู้เดิม ประสบการณ์เดิม ความจำ เจตคติ ความต้องการ ปทัสถาน บุคลิกภาพ เซาว์นปัญญา โดยจากการศึกษาแนวคิดและ ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการรับรู้ สรุปและนำไปสร้างเครื่องมือเพื่อวัดการรับรู้โดยใช้แบบสอบถามและแบบ สัมภาษณ์เพื่อนำให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษามากที่สุด

3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการขยะ

3.1 ความหมายของขยะมูลฝอย

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 (2550) ให้ความหมายของ มูลฝอยว่า หมายถึง เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ซาก สัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์รวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรือ อันตรายจากชุมชน

พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 (อุดมศักดิ์ สนิธิพงษ์ (2547) ให้ความหมายของ มูลฝอยว่า หมายถึง เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้ามูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาด จากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น ๆ

ธงชัย ทองทวี (2553) ให้ความหมายของ ขยะมูลฝอยว่า หมายถึง สิ่งเหลือใช้และ สิ่งปฏิกูลที่อยู่ในรูปของแข็ง ซึ่งเกิดจากกิจกรรมของมนุษย์และสัตว์ ทั้งจากบริโภค การผลิต การขับถ่าย การ ดำรงชีวิตและอื่น ๆ

กองอนามัยสิ่งแวดล้อม กระทรวงสาธารณสุข (อุดมศักดิ์ สนิธิพงษ์, 2547, หน้า 399) ได้ให้ ความหมายว่า ขยะ หมายถึง เศษสิ่งของเหลือใช้ หรือของที่ใช้แล้วทั้งในรูปของอินทรีย์สาร และอนินทรีย์สาร รวมถึงสิ่งปฏิกูล สิ่งสกปรกโสโครก และสิ่งที่มีกลิ่นเหม็น

จากคำนิยามดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า ขยะมูลฝอย หมายถึง เศษสิ่งเหลือใช้ที่เกิดจาก กิจกรรมของมนุษย์และสัตว์ เช่น เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก

ภาชนะที่ใส่อาหาร มุลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด มูลฝอยติดเชื้อมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตราย

3.2 ประเภทของขยะมูลฝอยครัวเรือน

อุดมศักดิ์ สีนธิพงษ์ (2547) ได้แบ่งประเภทของขยะมูลฝอยครัวเรือนไว้ ดังนี้

1. ขยะที่ย่อยสลายได้ง่าย

ขยะที่ย่อยสลายได้ง่าย หมายถึง ขยะที่มีความชื้นสูงติดไฟยาก สามารถเน่าเปื่อยหรือย่อยสลายได้ ได้แก่ สิ่งของประเภทอินทรีย์วัตถุ เช่น พวกเศษอาหาร เศษพืชผัก เปลือกผลไม้ รวมทั้งซากของพืชและสัตว์ ขยะประเภทนี้เนื่องจากมีความชื้นสูงเมื่อย่อยสลาย มักจะมีกลิ่นเหม็นถือเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญได้ ขยะที่ย่อยสลายได้ง่ายนี้เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่า “ขยะเปียก” ขยะประเภทนี้มีแหล่งกำเนิดมาจากแหล่งชุมชน ที่พักอาศัย ตลาดสด จากสถาน ประกอบการ เช่น ภัตตาคาร รวมทั้งจากแหล่งเกษตรกรรม

2. ขยะที่ย่อยสลายได้ยาก

ขยะที่ย่อยสลายได้ยาก หมายถึง ขยะที่มีความชื้นต่ำหรือปราศจากความชื้นจึงติดไฟได้ง่าย เช่น กระดาษ เศษหญ้า ยาง ยกเว้นพวกโลหะและเศษแก้ว ขยะประเภทนี้จะเน่าเปื่อยหรือย่อยสลายได้ยากและ ใช้เวลานาน บางประเภทอาจไม่เน่าเปื่อย และทั้งยังสามารถนำกลับมาใช้ได้ใหม่ เช่น โฟม พลาสติก ขวดแก้ว ยางรถยนต์ เป็นต้น ขยะที่ย่อยสลายได้ยากนี้เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่า “ขยะแห้ง” มีแหล่งกำเนิดจากที่พักอาศัยย่านชุมชน และแหล่งอุตสาหกรรม

3. ขยะที่เป็นพิษ

ขยะที่เป็นพิษ หมายถึง ขยะที่มีส่วนประกอบทางเคมี หรือของเสียที่เป็นพิษมีฤทธิ์กัดกร่อน เช่น กากสารเคมีจากโรงงานอุตสาหกรรม ซากถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่ ยาและสารเคมีที่เสื่อมสภาพ ยาปราบศัตรูพืช รวมทั้งขยะติดเชื้อจากโรงพยาบาลและสถานพยาบาล เช่น สารเคมีของเสียที่ปนเปื้อนสารกัมมันตรังสี เศษสำลี เข็มฉีดยา และเศษอวัยวะของผู้ป่วย เป็นต้น ขยะที่เป็นพิษนี้จะต้องมีวิธีการควบคุมและกำจัดเป็นพิเศษเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโรคและสารพิษสู่สิ่งแวดล้อม แหล่งกำเนิดของขยะที่เป็นพิษหรือของเสียอันตรายที่สำคัญ ได้แก่ แหล่งอุตสาหกรรม โรงพยาบาล และสถานศึกษาวิจัย

กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2555) ได้แบ่งประเภทขยะมูลฝอยตามลักษณะทางกายภาพของขยะมูลฝอย ได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ขยะอินทรีย์ (Compostable Waste) คือ ขยะที่สามารถย่อยสลายได้ง่ายและเร็ว ขยะประเภทนี้สามารถนำไปหมักทำปุ๋ยได้ ได้แก่ เศษผลไม้ ผัก อาหาร เนื้อสัตว์ เป็นต้น โดยขยะประเภทนี้เป็นขยะที่พบมากที่สุด คือ 64% ของปริมาณในกองขยะทั้งหมด

2. ขยะรีไซเคิล (Recyclable Waste) หรือมูลฝอยที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ คือ วัสดุที่เหลือจากการใช้แล้ว หรือบรรจุภัณฑ์ของเสีย ที่ยังสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้ใหม่ เช่น กระดาษ เศษพลาสติก แก้ว กล่องนมแบบ UHT เศษโลหะ กระจ่าง อะลูมิเนียมและยางรถยนต์ เป็นต้น สำหรับขยะประเภทนี้จะพบมากเป็นอันดับที่สอง คือ มีประมาณ ร้อยละ 30 ของปริมาณขยะในกองทั้งหมด

3. ขยะอันตราย (Hazardous Waste) คือ ขยะที่มีส่วนประกอบหรือ ปนเปื้อนกับวัตถุอันตรายชนิดต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด วัตถุพิษ วัตถุออกซิไดซ์ วัตถุที่ทำให้เกิดเชื้อโรค วัตถุแก๊มมันตรังสี วัตถุกัดกร่อนวัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุที่ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่อพันธุกรรมของสิ่งมีชีวิต หรือวัตถุอื่น ๆ ที่ทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล และสิ่งแวดล้อม เช่น ถ่านไฟฉาย หรือแบตเตอรี่ต่างๆ ภาชนะบรรจุสารเคมีหรือสารพิษ กระจ่างสเปรย์ เป็นต้น ขยะประเภทนี้พบได้น้อยที่สุดเมื่อเทียบกับขยะประเภทอื่น คือเพียง ร้อยละ 3 ของปริมาณขยะทั้งหมดในกอง

4. ขยะทั่วไป (General Waste) คือขยะประเภทอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากขยะที่กล่าวมาข้างต้น สามารถย่อยสลายได้ยากและไม่คุ้มที่จะนำกลับมาใช้ใหม่ เช่น พลาสติกบรรจุภัณฑ์บรรจุผงซักฟอก ห่อพลาสติกใส่ขนม พลาสติกของเบหมีกิ่งสำเร็จรูป ถุงพลาสติกเปื้อนเศษอาหาร โฟมเปื้อนอาหาร พอยล์เปื้อนอาหาร เป็นต้น สำหรับขยะประเภทนี้เป็นขยะที่มีปริมาณใกล้เคียงกับขยะอันตราย คือ จะพบประมาณ ร้อยละ 3 ของปริมาณในกองขยะทั้งหมด

3.3 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยอย่างครบวงจร

ธงชัย ทองทวี (2553) รูปแบบของการวางแผนจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด คือการลดปริมาณขยะมูลฝอยที่จะต้องนำไปกำจัดด้วยวิธีการต่างๆ ให้น้อยที่สุด และนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำหรือแปรสภาพเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ (Reuse & Recycle) โดยมีแนวทางในการดำเนินการ ดังนี้

1. การลดปริมาณการผลิตมูลฝอย

- 1.1 หันมาใช้สินค้าชนิดเดิมใหม่เพื่อลดการทิ้งบรรจุภัณฑ์ เช่น น้ำยาซักผ้า น้ำยาสระผม น้ำยาล้างจาน เป็นต้น
- 1.2 เลือกสินค้าที่มีคุณภาพใช้ห่อบรรจุภัณฑ์น้อยลง แต่มีอายุการใช้งานยาวนาน และตัวสินค้าต้องไม่เป็นมลพิษ
- 1.3 วัสดุกำจัดยากควรลดการใช้ลง เช่น โฟมบรรจุอาหาร และถุงพลาสติก

2. จัดระบบการรีไซเคิล หรือรวบรวมเพื่อนำไปสู่การแปรรูปเพื่อใช้ใหม่

- 2.1 ร่วมกันโน้มน้าวให้ประชาชนช่วยกันแยกขยะ ประเภท โลหะ กระดาษ และพลาสติก เพื่อใช้ประโยชน์ซ้ำ หรือนำไปขาย
- 2.2 จัดระบบที่เหมาะสมต่อการดำเนินการแยกขยะรีไซเคิล
  - 2.2.1 จัดการคัดแยกประเภทของขยะ โดยการวางภาชนะเก็บขยะ (ถุง/ถัง)
  - 2.2.2 สร้างแผนการจัดเก็บ กำหนดเวลาจัดเก็บให้ชัดเจน เช่น หากแยกเป็นถุง สี่ถุงตามประเภท กำหนดให้ขยะที่จะต้องจัดเก็บทุกวัน คือ ขยะย่อยสลาย และขยะทั่วไป ส่วนขยะประเภทอื่นๆ อาจจัดเก็บทุกๆ 7 วัน หรือจัดเก็บตามความเหมาะสม

ขอความร่วมมือกับร้านรับซื้อของเก่าและผู้ที่มีอาชีพเกี่ยวข้องให้ช่วยรับซื้อขยะรีไซเคิล โดยกำหนดพื้นที่ในการดำเนินการให้ชัดเจนและแบ่งเวลาให้เหมาะสม
- 2.3 ตั้งชมรมหรือนักเรียนให้เข้าร่วมกิจกรรมนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่ เช่น โครงการนำขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่หรือแปรรูปได้มาแลกสิ่งของ เช่น ข้าวสาร ไข่ โครงการธนาคารวัสดุเหลือใช้ โครงการตลาดนัดขยะรีไซเคิล เป็นต้น
- 2.4 จัดตั้งศูนย์รีไซเคิล

หากพื้นที่มีปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้นในแต่ละวันเป็นปริมาณมาก ๆ อาจจะมีการจัดตั้งศูนย์คัดแยกขยะมูลฝอยซึ่งสามารถจะรองรับจากพื้นที่ใกล้เคียงหรือรับซื้อจากประชาชนโดยตรงซึ่งอาจจะมีเอกชนเข้ามาในรูปแบบของการลงทุนหรือเป็นการให้สัมปทาน

3. การขนส่ง

- 3.1 ระยะเวลาไม่ไกลให้รถขนส่งขยะมูลฝอยไปยังสถานที่กำจัดโดยตรง

3.2 ระยะทางไกลและมีปริมาณขยะมูลฝอยมากอาจจะต้องสร้างสถานีขนถ่าย เพื่อถ่ายเทจากรถขยะมูลฝอยลงสู่รถบรรทุกขนาดใหญ่

4. ระบบกำจัด

ระบบกำจัดผสมผสานหลาย ๆ ระบบในพื้นที่เดียวกัน ได้แก่ หมักทำปุ๋ย ฝังกลบและวิธีอื่น ๆ

3.4 แนวคิดทฤษฎีระบบจัดการขยะมูลฝอย

การจัดการขยะมูลฝอยเป็นการกระทำที่เกี่ยวข้องการจัดการ โดยเริ่มตั้งแต่การเกิดของขยะจนไปถึงกระบวนการกำจัดขยะขั้นสุดท้าย ได้แก่ การควบคุมการทิ้งขยะมูลฝอย การเก็บรวบรวมคัดแยก แปรรูป การขนส่งและการขนถ่าย รวมถึงการกำจัดด้วยวิธีการที่ถูกต้องและการนำกลับมาใช้ใหม่ซึ่งต้องดำเนินการภายใต้เงื่อนไขของกฎหมายทางสังคม โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดในทางสุขอนามัย ทัศนียภาพ เศรษฐศาสตร์ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการยอมรับของสังคม ดังนั้นการจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพจึงต้องได้รับความร่วมมือจากบุคคลหลายส่วน ที่มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการ ทั้งจากประชาชนที่มีหน้าที่ในการคัดแยกขยะมูลฝอยและเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นจากที่พักอาศัยไว้ในสถานที่ที่หน่วยงานได้จัดเตรียมไว้ เพื่อลดภาระของเจ้าหน้าที่ในการจัดการขยะมูลฝอยมีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวคิด ดังนี้

พัชรี หอวิจิตร (2559) ได้จำแนกระบบการจัดการขยะมูลฝอยสำหรับชุมชนทั่วไป ออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. การทิ้งขยะมูลฝอย เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากการที่ผู้ทิ้งเห็นว่า วัสดุนั้นๆนำมาใช้ประโยชน์ไม่ได้อีกแล้วจึงทิ้งหรือรวบรวมไว้เพื่อกำจัดต่อไป ซึ่งกิจกรรมนี้ นับว่าเป็นส่วนสำคัญยิ่งของระบบการจัดการขยะมูลฝอย เพราะปริมาณของขยะมูลฝอยที่ต้องการกำจัดอันรวมไปถึงค่าใช้จ่ายเพื่อการจัดการขยะมูลฝอยนั้น จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับการควบคุมในส่วนนี้

2. การจัดการขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด ในส่วนนี้มุ่งสนใจขยะมูลฝอยที่มาจากชุมชนมากกว่าแหล่งอื่นๆเพราะขยะชุมชนมีส่วนประกอบหลากหลาย และเกิดขึ้นในแหล่งที่อยู่อาศัยของคน โดยเฉพาะในเขตที่มีผู้คนอาศัยอยู่อย่างแออัด พื้นที่ไม่เพียงพอต่อการจัดเก็บขยะ และถึงจะมีพื้นที่เพียงพอจะเก็บ ก็ต้องมีการเก็บขนย้ายหรือกำจัด มิฉะนั้นจะเกิดภาพที่ไม่น่ามองรวมถึงการเน่าและส่งกลิ่นเหม็น และอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนได้ ดังนั้นต้องการมีออกแบบ ถึงขยะให้มีขนาดและรูปที่เหมาะสมในการดำเนินงานจะเชื่อมโยงต่อส่วนอื่นๆของการจัดการขยะมูลฝอย

3. การรวบรวม หมายถึง กิจกรรมตั้งแต่การขนถ่ายขยะมูลฝอยจากถังขยะไปจนถึงการขนขยะไปถ่ายไว้ที่จุดหมายปลายทาง การจัดระบบการรวบรวมขนส่งที่เหมาะสมสำหรับเมืองใหญ่จะ มีความยุ่งยาก เช่น การเลือกชนิดของรถขยะ การจัดเส้นทางเดินรถ การพิจารณาความเหมาะสม ในการจัดตั้งสถานีขนถ่ายมูลฝอย ฯลฯ

4. การกำจัดขั้นสุดท้าย ที่นิยมมากที่สุดเพราะมีราคาต้นทุนในการดำเนินการน้อยที่สุด ได้แก่ วิธีฝังกลบอย่างถูกสุขลักษณะ วิธีนี้สามารถกำจัดขยะมูลฝอยได้ 100% และสามารถรองรับ ของเหลือจากการกำจัดด้วยวิธีอื่นได้ แต่วิธีนี้มีข้อเสียคือ ใช้น้ำในการดำเนินการมาก อาจถูกต้องด้านจาก ประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงกับบริเวณหลุมฝังกลบ และถ้าดำเนินการไม่ดีอาจส่งผลกระทบต่อ มลพิษทางดิน ทางน้ำจากการรั่วซึมของขยะ และถ้ากลบทับด้วยดินไม่ดีอาจก่อให้เกิดปัญหากลิ่นเหม็นและเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์นำโรคได้

ธเรศ ศรีสถิตและอาณัติ ต๊ะปิ่นตา (2553) ได้เสนอแนวคิดทางการจัดการขยะมูลฝอย ประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆที่สำคัญหลายขั้นตอน ดังนี้

1. การลดและการคัดแยกขยะ ณ แหล่งกำเนิด เป็นการดำเนินการกับขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น จากแหล่งกำเนิดต่างๆอันได้แก่ บ้านเรือน อาคารสำนักงาน สถานศึกษา ตลอดจนสถานที่สาธารณะ ทั่วไปเพื่อรอกการเก็บขน การรวบรวมและนำไปกำจัดทำลายซึ่งการดำเนินการกับขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิดนี้เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงของบุคคลหรือเจ้าของบ้านเรือนอาคารสถานที่ ต่างๆ ที่จะต้องดำเนินการแก้ไขใน 2 ลักษณะ คือการลดขยะ ณ แหล่งกำเนิดและการคัดแยกขยะ ณ แหล่งกำเนิด

1.1 การลดขยะ ณ แหล่งกำเนิด ซึ่งดำเนินการได้หลายลักษณะ เช่น

1.1.1 การปฏิเสธหรือหลีกเลี่ยงสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์ที่จะสร้างปัญหาขยะ (refuse) แนวทางนี้สามารถดำเนินการได้หลายรูปแบบได้แก่

1. หลีกเลี่ยงการซื้อสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้บรรจุภัณฑ์ห่อหลายชั้น
2. หลีกเลี่ยงการซื้อสินค้าชนิดใช้ครั้งเดียวหรือผลิตภัณฑ์ที่มีอายุการใช้งานต่ำ

3. ในการเลือกสินค้าต่างๆที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น สบู่ ยาสีฟัน น้ำยาทำความสะอาด สะอาด ผงซักฟอก ฯลฯ ให้เลือกซื้อเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่มีขนาดบรรจุใหญ่กว่า เนื่องจากบรรจุภัณฑ์น้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับหน่วยน้ำหนักของผลิตภัณฑ์

4. หลีกเลี่ยงการซื้อสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ซึ่งมีส่วนประกอบของขยะที่เป็นมลพิษ ต่อสิ่งแวดล้อม เช่น กล้องโฟม ถุงพลาสติก เป็นต้น

1.1.2 การเลือกซื้อสินค้าที่สามารถส่งบรรจุภัณฑ์คืนแก่ผู้ผลิตได้ (return) แนวทางนี้สามารถดำเนินการได้ดังนี้

1. เลือกซื้อสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ผู้ผลิตมีการเรียกคืนซากบรรจุภัณฑ์หลังการบริโภคของประชาชน

2. เลือกซื้อสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่มีระบบมัดจำและคืนเงิน (deposit refund system) เช่น สินค้าประเภทขวดน้ำอัดลมหรือน้ำดื่มบรรจุขวด เป็นต้น

3. เลือกซื้อสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์หรือรีไซเคิลได้ หรือมีส่วนประกอบวัสดุรีไซเคิลต่างๆ

1.1.3 การใช้ซ้ำ (reuse) หมายถึง การนำสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่มีการใช้งานแล้วกลับมาใช้งานอีก โดยไม่ต้องผ่านกระบวนการเปลี่ยนแปลงหรือรูปแบบใดๆ เช่น

1. เลือกซื้อหรือใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีการออกแบบมาให้ใช้ได้มากกว่าหนึ่งครั้ง เช่น แบตเตอรี่ชนิดเติมประจุไฟฟ้าใหม่ได้ (rechargeable battery) เป็นต้น

2. เลือกสินค้าชนิดเติม (refill) เช่น ผงซักฟอก น้ำยาล้างจาน น้ำยาทำความสะอาด เป็นต้น

3. ซ่อมแซมเครื่องใช้และอุปกรณ์ต่างๆ (repair) ให้สามารถใช้งานได้ต่อไปอีก หรือบำรุงรักษาให้มีอายุการใช้งานนานขึ้น

4. นำบรรจุภัณฑ์หรือวัสดุเหลือใช้อื่นๆกลับมาใช้ประโยชน์อีก เช่น การใช้ซ้ำถุง ผ้า ถุงกระดาษ ถุงพลาสติก กล่องกระดาษ และขวดแก้วต่างๆ ฯลฯ

5. ยืมหรือเช่าหรือใช้สิ่งของหรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้บ่อยครั้งร่วมกัน เช่น เครื่องดูดฝุ่น อุปกรณ์ทำความสะอาดบ้านต่างๆ เป็นต้น

1.2 การคัดแยกขยะ ณ แหล่งกำเนิด เป็นขั้นตอนการดำเนินงานภายหลังจากที่มีขยะมูลฝอยเกิดขึ้นแล้วซึ่งถือได้ว่าเป็น กิจกรรมเริ่มต้นที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการนำขยะกลับมาใช้ที่มีศักยภาพในการนำมาใช้ใหม่ไม่ถูก ปนเปื้อนด้วยขยะอื่น ๆ ที่มีความสกปรกหรือขยะเปียกต่างๆจนทำให้คุณภาพ

ต่างๆจนทำให้คุณภาพ ของขยะที่จะนำกลับมาใช้ประโยชน์ด้อยลงไปหรืออาจทำให้เสียค่าใช้จ่ายในการล้างความสะอาดหรือทำการคัดแยกเพิ่มเติมก่อนที่จะส่งเข้าสู่โรงงานแปรรูปต่อไป ข้อดีอีกประการหนึ่งของการคัดแยกขยะ ณ แหล่งกำเนิดก็คือ เป็นการช่วยลดปริมาณขยะมูลฝอยที่จะต้องนำไปกำจัดขั้นสุดท้ายยัง สถานที่ฝังกลบขยะให้เหลือน้อยลง อันเป็นการส่งผลกระทบต่ออายุการใช้งานของสถานที่ฝังกลบ ให้สามารถใช้งานได้นานมากกว่าเดิมและยังเป็นการประหยัดงบประมาณจำนวนมหาศาลของรัฐที่จะต้องลงทุนเพื่อกำจัดขยะอีกด้วย

2. การเก็บรวบรวมและเก็บกัก เป็นการเก็บขนขยะมูลฝอยทิ้งไว้ในภาชนะรองรับขยะ ได้แก่

2.1. แบบถัง เพื่อให้การจัดเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและลดการปนเปื้อนของขยะมูลฝอยที่มีศักยภาพในการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่จะต้องมีการตั้งจุดรวบรวมขยะมูลฝอย (Station) และให้มีการแบ่งแยกประเภทของถังรองรับขยะมูลฝอยตามสีต่าง ๆ โดยมีอุปกรณ์ภายในถังเพื่อสะดวกและไม่ตกหล่น หรือแพร่กระจาย ดังภาพที่ 2

สีเขียว

รองรับขยะที่ย่อยสลายได้ง่ายตามธรรมชาติ เช่น เศษผัก เปลือกผลไม้ เศษอาหาร เป็นต้น

สีเหลือง

รองรับขยะที่สามารถนำมาแปรรูปใช้ใหม่ได้ เช่น แก้ว กระดาษ พลาสติก โลหะ เป็นต้น

สีเทาฟ้าสีส้ม

รองรับขยะที่มีองค์ประกอบของสารอันตราย เช่น ถ่านไฟฉาย กระป๋องสเปรย์ เครื่องใช้ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ ภาชนะบรรจุสารอันตรายต่างๆ เป็นต้น

สีฟ้า

รองรับขยะที่ย่อยสลายตามธรรมชาติได้ยาก นำไปรีไซเคิลไม่ได้หรือไม่คุ้มค่า เช่น ถุงขนมขบเคี้ยว กล่องโฟม ถุงพลาสติก เป็นต้น

รูปภาพที่ 2 ภาชนะรองรับขยะมูลฝอย

ที่มา: สลักจิต พุกเจริญ (2555)

2.2 แบบถุง สำหรับคัดแยกขยะมูลฝอยฝนคร้วเรือนและจะต้องมีการคัดแยกรวบรวมใส่ถุงขยะมูลฝอยตามสีต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ถุงสีเขียว รวบรวมขยะมูลฝอยที่เน่าเสีย และย่อยสลายได้เร็วสามารถนำมาหมักทำปุ๋ยได้ เช่น ผัก ผลไม้ เศษอาหาร ใบไม้ เป็นต้น

ถุงสีเหลือง รวบรวมขยะมูลฝอยที่สามารถนำมารีไซเคิลหรือขายได้ เช่น แก้ว กระดาษ พลาสติก โลหะ อลูมิเนียม เป็นต้น

ถุงสีแดง รวบรวมขยะมูลฝอยที่มีอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม เช่น หลอดฟลูออเรสเซนต์ ขวดยา ถ่านไฟฉาย ระเบิดปืน ระเบิด ยาฆ่าแมลง ภาชนะบรรจุสารอันตรายต่าง ๆ

ถุงสีฟ้า รวบรวมขยะมูลฝอยที่ย่อยสลายไม่ได้ไม่เป็นพิษและไม่คุ้มค่าการรีไซเคิล เช่น พลาสติกห่อลูกอม ซองขนมสำเร็จรูป ถุงพลาสติก โฟมและฟรอยด์ที่เปื้อนอาหาร เป็นต้นซึ่งวางไว้ตามสถานที่ต่างๆ อันได้แก่ บริเวณที่พักอาศัย สถาบันการศึกษา ตลาดสด และป้ายรถ ฯลฯ เพื่อนำขยะที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่มาเก็บรวบรวมไว้ ณ จุดพักขยะก่อน จากนั้นทำการขนขยะโดยรถเก็บขยะ เพื่อไปยังสถานที่ฝังกลบขยะต่อไป แต่หากเป็นขยะที่สามารถนำกลับมาแปรรูปหรือใช้ซ้ำได้จากการคัดแยกขยะโดยภาชนะที่กล่าวไว้ข้างต้น ขยะเหล่านี้ก็จะถูกรวบรวมและส่งไปแปรรูปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ต่อไป อนึ่งขยะมูลฝอยเมื่อถูกเก็บรวบรวมจากภาชนะรองรับขยะที่อยู่ตามแหล่งกำเนิดต่างๆแล้ว จะถูกขนย้ายขยะโดยรถเก็บขยะไปยังสถานที่กำจัดขยะให้เร็วที่สุด ทั้งนี้ เพื่อ ป้องกันขยะเน่าเหม็นรวมทั้งเพื่อไม่ให้มีขยะตกค้างยังสถานที่ต่างๆ ดังนั้น ขยะมูลฝอยเหล่านี้จึงไม่จำเป็นต้องมีการเก็บกัก (storage) ณ จุดใดจุดหนึ่งก่อนนำไปกำจัดหรือ ทำลาย ยกเว้นขยะที่เป็นอันตรายต่างๆ เท่านั้น ที่จะต้องทำการเก็บกักให้มี ปริมาณมากพอที่จะส่งไปกำจัดอย่างถูกวิธีและปลอดภัย สำหรับการเก็บรวบรวมขยะเป็นหน้าที่ ตามบทบัญญัติของกฎหมายซึ่งกำหนดให้หน่วยงานจะต้องมีการวางระบบและแบบแผนในการ เก็บรวบรวมขยะที่เกิดขึ้นในแต่ละวันอย่างเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อมิให้มีขยะตกค้างอยู่ตามสถานที่ต่างๆ ในปริมาณมากและนานเกินไป

3. การขนส่ง เป็นการนำขยะมูลฝอยที่เก็บรวบรวมจากแหล่งกำเนิดต่างๆภายในชุมชนขนถ่ายไปยังสถานที่ฝังกลบซึ่งตั้งห่างออกไปไกลจากชุมชนหรืออาจเป็นการขนถ่ายขยะไปสู่ กระบวนการแปรรูปเพื่อนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่อีก ในการขนส่งขยะมูลฝอยไปยังสถานที่ ฝังกลบนั้นจะเกิดขึ้นภายหลังจากที่ได้ทำการเก็บรวบรวมขยะภายในชุมชนเสร็จสิ้นแล้ว

4. การแปรสภาพ เป็นวิธีการที่จะทำให้ขยะมูลฝอยที่เก็บรวบรวมจากชุมชนอยู่ในสภาพที่เกิดความสะดวกต่อการเก็บขนไปกำจัดหรือทำลายหรือนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ ซึ่ง วัตถุประสงค์ของการแปรสภาพขยะจะมีอยู่ด้วยกัน 3 ประการ ดังนี้คือ

1. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบจัดการขยะโดยการอัดขยะให้เป็นฟ่อนหรือเป็น ก้อนๆ ซึ่งจะช่วยลดพื้นที่การเก็บขนขยะและลดค่าใช้จ่ายในการขนส่งไปยังสถานที่ฝังกลบให้ น้อยลง นอกจากนี้การอัดขยะก่อนทำการฝังกลบจะช่วยทำให้สถานที่ฝังกลบมีอายุการใช้งานได้ นานขึ้น กล่าวคือ ขยะที่อัดแน่นโดยการมัดเป็นฟ่อนหรือเป็นก้อนจะมีปริมาตรลดลงเมื่อเทียบกับ ขยะที่เป็นขยะธรรมดา ด้วยเหตุนี้เมื่อนำไปฝังกลบ สามารถรองรับปริมาณขยะได้มากขึ้นและนานขึ้นนั่นเอง

2. เพื่อนำวัสดุที่ใช้แล้วนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ กล่าวคือ ในกระบวนการแปร สภาพจะมีการแยกส่วนประกอบหรือคัดแยกขยะออกเป็นประเภทต่างๆ ได้แก่ แก้ว กระดาษ พลาสติก โลหะ เหล็ก ฯลฯ ซึ่งขยะเหล่านี้สามารถนำส่งไปยังโรงงานแปรรูปเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบ สำหรับผลิตสินค้าใหม่ได้ ส่วนขยะที่ใช้ประโยชน์ไม่ได้เมื่อถูกคัดแยกออกมาแล้วก็จะทำการขนส่งไปกำจัดหรือทำลายยังสถานที่ใช้สำหรับการฝังกลบขยะต่อไป

3. เพื่อนำสิ่งที่เกิดจากขบวนการแปรสภาพมาใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ตัวอย่างเช่น เมื่อทำการแปรเปลี่ยนสภาพขยะด้วยการย่อยสลายทางชีวภาพ หลังจากนั้นก็จะได้ปุ๋ยหมักมาใช้สำหรับการเพาะปลูก หรือการย่อยสลายขยะทางชีวภาพเพื่อให้ได้ก๊าซมีเทน สำหรับใช้เป็นเชื้อเพลิงในด้านต่างๆ เช่น การหุงต้ม การปั่นกระแสไฟฟ้า เป็นต้น การแปรสภาพขยะมูลฝอยสามารถกระทำได้หลายวิธีด้วยกัน คือ การแปรสภาพด้วยการบด (grinding) การอัดให้แน่น (compaction) การแยกส่วนประกอบ (separation) และการย่อยสลายทาง ชีวภาพ (biodegradation)

5. การกำจัดหรือทำลาย ถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการจัดการเกี่ยวกับขยะมูลฝอย ซึ่งเมื่อมีการดำเนินงานในขั้นตอนต่างๆตามที่ได้กล่าวมาเป็นลำดับแล้ว ในที่สุดขยะที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้อีกก็จะถูกขนส่งไปยังสถานที่ฝังกลบเพื่อนำไปกำจัดต่อไป อย่างไรก็ตาม การกำจัด ขยะมูลฝอยที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ได้มีการฝังกลบเพียงวิธีเดียวแต่ยังมีวิธีการอื่นๆที่สามารถกระทำ ได้โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการทั้งในเรื่องคุณสมบัติของตัวขยะเองว่าเป็นขยะอันตรายหรือไม่ รวมไปถึงข้อกำหนดในเรื่องของการจัดหาพื้นที่ก่อสร้างสถานที่ฝังกลบและงบประมาณที่จะใช้ในการ บริหารจัดการด้วย ในปัจจุบันวิธีการกำจัดหรือทำลายขยะมีหลายวิธีทั้งเป็นวิธีที่ถูกต้องตามหลัก สุขาภิบาลหรือไม่ก็ตาม วิธีการเหล่านี้ประกอบไปด้วย การเทกองบนพื้น (open dumping) เทคโนโลยีการ

กำจัดขยะมูลฝอย สามารถแบ่งออกเป็น 3 ระบบใหญ่ ๆ (กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2547) ดังนี้

1. ระบบหมักทำปุ๋ย เป็นการย่อยสลายเป็นการย่อยสลายอินทรีย์สารโดยขบวนการทางชีววิทยาของจุลินทรีย์เป็นตัวการย่อยสลายให้แปรสภาพเป็นแร่ธาตุที่มีลักษณะค่อนข้างคงรูป มีสีดำค่อนข้างแห้ง และสามารถใช้ในการปรับปรุงคุณภาพของดิน ขบวนการหมักทำปุ๋ยสามารถแบ่งเป็น 2 ขบวนการ คือ ขบวนการหมักแบบใช้ออกซิเจน (Aerobic Decomposition) ซึ่งเป็นการสร้างสภาวะที่จุลินทรีย์ชนิดที่ดำรงชีพโดยอาศัยออกซิเจนเพื่อย่อยสลายอาหารแล้วทำให้เกิดการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว และกลายเป็นสภาพเป็นแร่ธาตุเป็นขบวนการที่ไม่เกิดก๊าซกลิ่นเหม็น ส่วนอีกขบวนการเป็นขบวนการหมักแบบไม่ใช้ออกซิเจน (Anaerobic Decomposition) เป็นการสร้างสภาวะให้เกิดจุลินทรีย์ชนิดที่ดำรงชีพโดยใช้ออกซิเจนเป็นตัวช่วยย่อยสลายอาหาร และแปรสภาพกลายเป็นก๊าซที่มีกลิ่นเหม็น เช่น ก๊าซไข่เน่า (Hydrogen Sulfide: H₂S) แต่จะมีผลดีที่เกิดก๊าซมีเทนขึ้น (Methane Gas) ซึ่งเป็นก๊าซที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์เป็นเชื้อเพลิงได้

2. ระบบการเผาในเตาเผา เป็นการทำลายขยะมูลฝอยด้วยวิธีการเผาทำลายในเตาเผาที่ได้รับการออกแบบก่อสร้างที่ถูกต้องและเหมาะสม โดยต้องให้มีอุณหภูมิในการเผาที่ 850-1,200 องศาเซลเซียส เพื่อให้การทำลายที่สมบูรณ์ที่สุด แต่การเผาจะทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ จึงจำเป็นต้องมีระบบควบคุมมลพิษทางอากาศ เพื่อมลพิษออกไปสู่บรรยากาศเกินค่ามาตรฐานคุณภาพอากาศจากเตาเผาที่กำหนด

3. ระบบฝังกลบขยะตามหลักสุขาภิบาล (Sanitary Landfill) เป็นการกำจัดขยะมูลฝอยโดยการนำขยะที่จัดเก็บไปฝังกลบในพื้นที่ที่เหมาะสม โดยมีการคัดเลือกพื้นที่ตามหลักวิชาการทั้งทางด้านสิ่งแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ และประชาชนจะต้องยินยอมเสียก่อน จึงจะสามารถดำเนินการก่อสร้างได้ และจะต้องมีการกำหนดมาตรการป้องกันในด้านต่างๆที่อาจจะเกิดขึ้น เช่น น้ำเสียจากกองขยะมูลฝอยที่เรียกว่า น้ำชะขยะมูลฝอย (Leach Ate) ซึ่งเป็นน้ำเสียที่ค่าความสกปรกสูงไหลซึมลงสู่ชั้นน้ำใต้ดิน ทำให้น้ำใต้ดินเสื่อมคุณภาพลงจนส่งผลกระทบต่อประชาชนที่ใช้น้ำเพื่อการอุปโภค และบริโภคนอกจากนี้ยังต้องมีมาตรการป้องกันน้ำท่วม กลิ่นเหม็น และผลกระทบต่อสภาพภูมิทัศน์ รูปแบบการฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล อาจใช้วิธีขุดให้ลึกลงไปชั้นดินหรือการถมให้สูงขึ้นจากระดับพื้นดิน หรืออาจจะใช้ผสมสองวิธี ซึ่งจะขึ้นอยู่กับสภาพภูมิประเทศ

สลักจิต พุกจรรยา (2555) ได้เสนอแนวทางในการจัดการขยะมูลฝอย ดังนี้

1. **กำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกหลักวิชาการ** เช่น การเผาในเตาเผาขยะ การฝังกลบอย่างถูกสุขลักษณะ และการหมักทำปุ๋ย เป็นต้น ซึ่งแต่ละวิธีมีความแตกต่างกันในด้านการดำเนินงานความพร้อมขององค์กร ต้นทุน ประเภทและปริมาณของขยะ

2. จัดการขยะ โดยอาศัยหลัก 5 R

2.1 Reduce การลดปริมาณขยะ โดยลดการใช้ของที่ไม่จำเป็น

2.2 Reuse การนำมาใช้ซ้ำ เช่น กล่องกระดาษ ขวดแก้ว กระดาษพิมพ์หน้าหลัง เป็นต้น

2.3 Repair การซ่อมแซมสิ่งของต่างๆที่ยังพอแก้ไขได้ ให้สามารถใช้งานต่อได้

2.4 Reject การหลีกเลี่ยงใช้สิ่งของที่ก่อให้เกิดอันตราย

2.5 Recycle การหมุนเวียนหรือแปรสภาพเพื่อนำกลับมาใช้ได้ใหม่ โดยนำไปผ่านกระบวนการผลิตใหม่อีกครั้ง

3. การแยกขยะ เพื่อลดขยะที่ต้องนำไปกำจัดจริง ๆ ให้เหลือน้อยที่สุด เช่น

3.1 ขยะแห้งบางชนิดที่สามารถแปรสภาพนำมาใช้ได้อีก ได้แก่ ขวดแก้ว โลหะ พลาสติก

3.2 ขยะเปียกสามารถนำมาหมักทำปุ๋ยน้ำชีวภาพ

3.3 ขยะอันตราย เช่น หลอดไฟ ถ่านไฟฉาย ระเบิดฉีดสเปรย์ ต้องมีวิธีกำจัดที่ปลอดภัย

4. ส่งเสริมการผลิตที่สะอาดในภาคการผลิต โดยลดการใช้วัสดุ ลดพลังงาน และลดมลพิษ เพิ่มศักยภาพการใช้ทรัพยากรหมุนเวียน การนำของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ และการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีอายุการใช้งานได้นานขึ้น

5. ส่งเสริมให้ภาคธุรกิจเอกชนมีส่วนร่วมลงทุนและดำเนินการจัดการขยะ

6. ให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องการจัดการขยะอย่างถูกหลักวิชาการ

7. รมรงค์และประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนเข้าใจ และยอมรับว่าเป็นภาระหน้าที่ของตนเอง ในการร่วมมือกันจัดการขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในชุมชน

3.5 นโยบายเกี่ยวกับความร่วมมือของกรุงเทพมหานคร

นโยบายของกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างชาวกรุงเทพฯ กับ กรุงเทพมหานครในประเด็นการจัดการขยะทั้ง 50 สำนักงานเขตมีแนวทางร่วมกัน โดยตั้งอยู่บนหลักการดังนี้

1. **ประกาศ 6 นโยบายหลักและมาตรการเร่งด่วน 10 ประการ** ในการพัฒนา กรุงเทพมหานครในช่วงปี 2556-2559 โดยการจัดการขยะถูกจัดให้อยู่ในนโยบายมหานครแห่งความปลอดภัยและมหานครสีเขียว โดยเพิ่มระบบจัดการขยะที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่จัดเก็บขนถ่ายจนถึงเปลี่ยนขยะให้เป็นพลังงานไฟฟ้าด้วยเทคโนโลยีทันสมัยและสะอาดและกำหนดมาตรการเร่งด่วน โดยเพิ่มบริการเก็บมูลฝอยให้ทุกที่สะอาดไม่มีขยะตกค้าง ทั้งนี้ การกำหนดนโยบายดังกล่าวตั้งอยู่บนหลักการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการลดและแยกขยะที่ แหล่งกำเนิด โดยจะดำเนินโครงการนัดทิ้งนัดเก็บเพื่อให้กรุงเทพมหานครสะอาดปราศจากขยะ

2. **แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร 20 ปี พ.ศ. 2556 – 2575** กำหนดให้ “กรุงเทพมหานครมีการบริหารจัดการมูลฝอยและของเสีย อันตรายด้วยแนวคิดขยะเหลือศูนย์ (Zero Waste management) โดยนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) และทำให้ขยะเหลือน้อยที่สุดและกำจัดส่วนที่เหลือ (Residue) ด้วยเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ” โดยปี 2575 มีเป้าหมายสำคัญ คือ ปริมาณมูลฝอยที่สามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้นร้อยละ 40 เมื่อ เทียบกับปี 2556 ทั้งนี้จากนโยบายและแผนด้านการจัดการมูลฝอยของกรุงเทพมหานคร สำนัก สิ่งแวดล้อมได้นำนโยบายและแผนดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติ โดยมุ่งเน้นการลดและคัดแยกขยะที่ แหล่งกำเนิดภายใต้แนวคิดขยะเหลือศูนย์โดยนำกลับมาใช้ใหม่และทำให้ขยะเหลือน้อยที่สุด ด้วยหลัก 3R คือ Reduce (ลดการใช้) Reuse (การใช้ซ้ำ) และRecycle (การแปรรูปกลับมาใช้ประโยชน์) ซึ่ง อธิบายได้ดังนี้

(1) Reduce : ลดการใช้คือ การลดการใช้ฟุ่มเฟือย ใช้เท่าที่จำเป็นจริงๆ หลีกเลี่ยงสิ่งของและบรรจุภัณฑ์ที่ย่อยสลายยาก เช่น กล่องโฟม ถุงพลาสติก ขวดพลาสติก กระป๋อง สเปรย์ เป็นต้น วิธีง่ายๆ ในการ Reduce อีกอย่างหนึ่งก็คือ เลือกใช้สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่สามารถ ส่งคืนแก่ผู้ผลิต และกลับมาใช้ใหม่ได้อีกครั้ง จะเป็นวิธีที่ลดปริมาณขยะและมลพิษได้ดีอีกวิธีหนึ่ง

(2) Reuse : ใช้ซ้ำนำกลับมาใช้ใหม่คือ แนวทางหรือวิธีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างรู้คุณค่าและเกิดประโยชน์มากที่สุด

(3) Recycle : แปรรูปนำกลับมาใช้ใหม่ เป็นการนำวัสดุต่างๆ อย่างเช่น กระดาษ แก้ว พลาสติก เหล็ก อะลูมิเนียม ฯลฯ ที่ทิ้งไว้ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์มาเข้าสู่กระบวนการ แปรรูป โดยกรรมวิธีต่างๆ ในการผลิตให้กลายเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ ทั้งนี้ รีไซเคิล นอกจากจะเป็นการลดปริมาณขยะแล้ว ยังเป็นการลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและลดการใช้พลังงานอีกด้วย

3.การดำเนินโครงการ/กิจกรรมของกรุงเทพมหานครในเรื่องการมีส่วนร่วม ของประชาชน

(1) ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้และความตระหนักให้กับประชาชน โดยใช้สื่อ ประชาสัมพันธ์หลากหลายช่องทาง เช่น โทรทัศน์ วิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร แผ่นพับ คู่มือ โปสเตอร์ ฯลฯ

(2) พัฒนาด้านแบบชุมชนจัดการขยะที่ดี (Best Practice) ตามโครงการจัดการมูลฝอยโดยชุมชน (Community Based Solid Waste Management : CBM) ด้วยการส่งเสริมการจัดการมูลฝอยโดยชุมชนมุ่งเน้นเป้าหมายที่ชุมชน สถานศึกษา สถานประกอบการ หน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ ฯลฯ สำหรับเป็นต้นแบบและถอดบทเรียนเพื่อเผยแพร่ให้สาธารณชนรับทราบและนำไปขยายผลปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ต่อไป

(3) การจัดการขยะเพื่อการจัดการทรัพยากรในระดับพื้นที่ ตามโครงการจัดการมูลฝอยและวัสดุรีไซเคิลแบบครบวงจรในเขตจตุจักร (โครงการ ร่วมกับมูลนิธิ โคคา-โคลา ประเทศไทย และสถาบันการจัดการบรรจุภัณฑ์และรีไซเคิลเพื่อสิ่งแวดล้อม มี วัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการจัดการขยะและวัสดุรีไซเคิลแบบครบวงจร ให้กับทุกภาคส่วนด้วยการ จัดทำระบบการจัดการขยะตั้งแต่ต้นทาง เพื่อมุ่งหวังให้เกิดความยั่งยืนในการจัดการขยะและ สิ่งแวดล้อมตามลักษณะเฉพาะของแต่ละพื้นที่

(4) การจัดการขยะและน้ำเสียชุมชนด้วยชุมชนในพื้นที่ 12 ย่านคลอง โดยศึกษาและพัฒนาด้านแบบการจัดการขยะและน้ำเสียของชุมชนริมคลอง และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในจัดการขยะและน้ำเสียเพื่อสภาพแวดล้อมที่ดีของชุมชน ซึ่งเป็นการบูรณาการการบริหารจัดการทั้งในเรื่องของน้ำเสียและขยะเพื่อพัฒนาสิ่งแวดล้อมในภาพรวมอย่างยั่งยืน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการรับรู้ในการจัดการขยะ

ณัฐวดี ดงตัน (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาหาแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่า 1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะมูล

ฝอยและการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยอยู่ระดับดี 2. พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนโดยรวมอยู่ระดับดี เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่าประชาชน ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยด้านการลดการเกิดขยะอยู่ในระดับปานกลางและมีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยด้านการนำกลับมาใช้ใหม่และการคัดแยกประเภทขยะอยู่ในระดับดี

สุลักษณ์ นิศยานต์ (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่องแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของ เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู 2) เพื่อศึกษาหาแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู จากการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอยบางคนและประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจ ไม่เห็นความสำคัญของปัญหาขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในชุมชน การจัดการของมูลฝอยยังไม่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล และมีขยะตกค้างในชุมชนจำนวนมากแต่ละวัน ผลการศึกษาพบว่าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอยบางคนและประชาชน ขาดความรู้ความเข้าใจ ไม่เห็นความสำคัญของปัญหาขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในชุมชน การจัดการของมูลฝอยไม่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลและมีขยะมูลฝอยตกค้างในชุมชนจำนวนมากในแต่ละวันเพื่อหาแนวทางแก้ไข พบว่า ผู้นำชุมชนและประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่ดีในเรื่องขยะเพิ่มขึ้น ส่งผลให้การปฏิบัติงานมีความร่วมมือในการกำจัดขยะมูลฝอยและปริมาณของขยะมูลฝอยลดลง สิ่งแวดล้อมในชุมชนดีขึ้น

พริมาดา ฉลองชัยสิทธิ์ (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมและความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการจัดการขยะกรณีศึกษาคอนโดมิเนียมเขตห้วยขวาง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมในการจัดการขยะกรณีศึกษาคอนโดมิเนียมเขตห้วยขวาง 2) เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการจัดการขยะกรณีศึกษาคอนโดมิเนียมเขตห้วยขวางและ 3) เพื่อศึกษาหาแนวทางการจัดการขยะกรณีศึกษาคอนโดมิเนียมเขตห้วยขวาง จากการศึกษาพบว่าในส่วนของประชากรกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะและความพึงพอใจต่อการทำหน้าที่ของกรุงเทพมหานครรวมทั้งการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะของกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับปานกลาง โดยประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความร่วมมือในการกำจัดขยะโดยรวมและด้านความร่วมมือตามนโยบายของกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความร่วมมือในการกำจัดขยะโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ระดับการศึกษาที่ต่างกันส่งผลต่อความร่วมมือในการกำจัดขยะแตกต่างกัน ขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพต่างกันส่งผลต่อความร่วมมือในการกำจัดขยะแตกต่างกัน เช่นเดียวกับประชาชนที่มี ระยะเวลาการพักอาศัยในอาคารต่างกัน จะมีความร่วมมือ

ในการกำจัดขยะโดยรวม แตกต่างกันด้วยแต่ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันกลับมีความร่วมมือในการกำจัดขยะโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพฤติกรรมในการจัดการขยะ

จิรวัดน์ พูลทรัพย์ (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมจัดการขยะของผู้พักอาศัยในอาคาร ที่พักข้าราชการกรมพลธิการทหารบก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาระดับความรู้ ความเข้าใจในการจัดการขยะ และศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมจัดการขยะของผู้พักอาศัยในอาคารบ้านพักข้าราชการที่พักข้าราชการกรมพลธิการทหารบก ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการขยะ โดยรวมอยู่ในระดับดี ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการขยะโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และ พฤติกรรมจัดการขยะโดยรวมอยู่ในระดับดี นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุระดับการศึกษา สถานภาพผู้พักอาศัย ระยะเวลาที่พักอาศัยในบ้านพัก และ รายได้ครอบครัว มี ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจัดการขยะบางด้าน หรือทุกด้าน (ด้านการลดการเกิดขยะ ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ด้านการคัดแยกขยะ ด้านการรวบรวมและกำจัดขยะ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รวมทั้งปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการขยะ และ ปัจจัยด้านความเห็นเกี่ยวกับ การจัดการขยะ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจัดการขยะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

พริมาดา ฉลองชัยสิทธิ์ (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมและความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการจัดการขยะกรณีศึกษาคอนโดมิเนียมเขตห้วยขวาง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมในการจัดการขยะกรณีศึกษาคอนโดมิเนียมเขตห้วยขวาง 2) เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการจัดการขยะกรณีศึกษาคอนโดมิเนียมเขตห้วยขวางและ 3) เพื่อศึกษาหาแนวทางการจัดการขยะกรณีศึกษาคอนโดมิเนียมเขตห้วยขวาง จากการศึกษาพบว่านิติบุคคลอาคารชุดทั้ง 4 แห่งมีระบบการคัดแยกขยะที่ชัดเจนมากกว่าชุมชนดั้งเดิมในกรุงเทพมหานคร โดยมีการจัดวางถังขยะแบบแยกประเภทไว้ในทุกชั้นของอาคารที่พัก นอกจากนี้นิติบุคคลบางแห่งยังมีมาตรการแม่บ้านทำการคัดแยกขยะก่อนนำไปทิ้งใน บริเวณที่จัดเตรียมไว้เพื่อรอเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตมาจัดเก็บเพื่อนำขยะที่คัดแยกโดยเฉพาะขวดน้ำพลาสติกไปขายเป็นรายได้นำมาใช้หมุนเวียนในระบบบริหารจัดการของคอนโดมิเนียม ทำให้สอดคล้องกับแนวทางการสร้างความร่วมมือของกรุงเทพมหานคร แม้ว่าปัจจุบันกรุงเทพมหานครยัง ไม่มีการนำรถขยะแบบแยกประเภทมาใช้ในช่วงเวลานี้ก็ตามทำ

ให้เกิดแนวโน้มที่ดีในการลดปริมาณขยะจากคอนโดมิเนียมแม้ว่าความร่วมมือของประชาชนที่เกิดขึ้นจะอยู่ในระดับปานกลางก็ตาม

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการขยะ

ชิตชัย บุญพิทักษ์ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการขยะของบุคลากรองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลพบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการขยะของบุคลากรองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลพบุรี 2) เพื่อศึกษาหาแนวทางการจัดการขยะของบุคลากรองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลพบุรี จากการศึกษาพบว่าความรู้การจัดการขยะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การจัดการขยะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเป็นความสัมพันธ์ทางตรงข้ามในระดับต่าง และความรู้ การจัดการขยะมีความสัมพันธ์กับทัศนคติการจัดการขยะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ ระดับ 0.001 โดยเป็นความสัมพันธ์ทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง แต่ทัศนคติการจัดการขยะไม่มี ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจัดการขยะ ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

กรรณิการ์ ชูจันทร์ (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่องระบบการจัดการขยะมูลฝอย เทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระบบการจัดการขยะมูลฝอย เทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี พบว่าประชาชนมีความพึงพอใจต่อระบบการจัดการขยะมูลฝอย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งด้านการเก็บขนขยะมูลฝอย และด้านการแปรรูปและการนำขยะกลับมาใช้ ใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

จากการศึกษาข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการรับรู้ในการจัดการขยะและพฤติกรรมในการจัดการขยะเป็นปัจจัยที่สำคัญและมีผลต่อแนวทางในการจัดการขยะของชุมชนซึ่งประชาชนต้องมีการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะก่อนจึงจะส่งผลถึงพฤติกรรมที่แสดงออกในการจัดการขยะต่อไป โดยผู้ศึกษาได้นำปัจจัยข้างต้นมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมและการรับรู้ของประชาชนในการจัดการขยะครัวเรือนกรณีศึกษา คอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาแบบผสมผสาน (Mixed Method) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มเจ้าหน้าที่นิติบุคคลของคอนโดมิเนียมและแบบสอบถามผู้พักอาศัยในคอนโดมิเนียม โดยมีวิธีการดำเนินการศึกษาดังนี้

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล สำหรับงานวิจัยเชิงคุณภาพคัดเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ เจ้าหน้าที่นิติบุคคลของคอนโดมิเนียม โดย ผู้วิจัยจะดำเนินการสัมภาษณ์จนกว่าข้อมูลอิ่มตัว (Data Saturation) โดยไม่พบข้อสงสัยหรือไม่มีข้อมูลใหม่เกิดขึ้น (องอาจ นัยพัฒน์, 2548)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาสำหรับงานวิจัยเชิงปริมาณ คือ ผู้พักอาศัยในคอนโดมิเนียม คอนโดมิเนียม ก. คอนโดมิเนียม ข. และคอนโดมิเนียม ค. (นิติบุคคลคอนโดมิเนียมฯ) ซึ่งมีทั้งหมด 4,686 ห้อง

กลุ่มตัวอย่าง

กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณจากประชากรที่เป็นผู้พักอาศัยในคอนโดมิเนียม คอนโดมิเนียม ก. คอนโดมิเนียม ข. และคอนโดมิเนียม ค. โดยใช้สูตรของ Yamane ซึ่งกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

$$n = \text{ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (ห้อง)}$$

$$N = \text{จำนวนประชากร (ห้อง)}$$

$$e = \text{ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (โดยในการศึกษารั้งนี้}$$

กำหนดให้ เท่ากับ 0.05

$$\begin{aligned} \text{จากสูตรแทนค่าได้ดังนี้} \\ n &= \frac{4,686}{1 + (4,686) \times 0.05^2} \\ &= 368.54 \end{aligned}$$

แทนค่าในสูตรได้ $n = 368.54$ หรือ 369 ตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างและการกำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคัดเลือกแบบเจาะจงจากผู้พักอาศัยในคอนโดมิเนียมเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 369 ตัวอย่าง และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ สัดส่วน โดยมีวิธีคำนวณตามสูตรดังนี้

$$\text{ตัวอย่างผู้อาศัยแต่ละคอนโดมิเนียม} = \frac{\text{จำนวนผู้พักอาศัยแต่ละคอนโดมิเนียม} \times \text{ขนาดกลุ่มตัวอย่าง}}{\text{จำนวนผู้พักอาศัยทั้งหมด}}$$

ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คอนโดมิเนียม ก. คอนโดมิเนียม ข. และคอนโดมิเนียม ค. ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทคอนโดมิเนียม

ประเภทคอนโดมิเนียม	แบ่งจากกลุ่มราคา	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง(คน)
คอนโดมิเนียม ก.	200,000 บาทขึ้นไปต่อ ตร.ม.	2,707	213
คอนโดมิเนียม ข.	150,000 - 200,000 บาทต่อ ตร.ม.	1,399	110
คอนโดมิเนียม ค.	80,000 - 149,999 บาทต่อ ตร.ม.	580	46
รวม		4,686	369

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 5 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล จำนวน 8 ข้อคำถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพรายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวนสมาชิกที่พักอาศัยในคอนโดมิเนียมและระยะเวลาที่พักอาศัยในคอนโดมิเนียมซึ่งมีลักษณะแบบสอบถามแบบปลายปิดแบบตรวจสอบรายการ(Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือน จำนวน 15 ข้อคำถาม ซึ่งจะเป็นคำถามเชิงบวก (Positive question) ลักษณะแบบสอบถามแบบ Likert scale ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับโดยให้เลือกตอบตามระดับการปฏิบัติจริง คือ 5 = ปฏิบัติเป็นประจำ ทุกครั้ง 4 = ปฏิบัติบ่อยครั้ง 3 = ปฏิบัตินานๆ ครั้ง 2 = ปฏิบัติบ้างเป็นบางครั้ง 1 = ไม่เคยปฏิบัติเลย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม จำนวน 15 ข้อคำถาม ซึ่งจะเป็นคำถามเชิงบวก (Positive question) ลักษณะแบบสอบถามแบบ Likert scale ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับโดยให้เลือกตอบตามระดับความคิดเห็น คือ 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม จำนวน 15 ข้อคำถาม ซึ่งจะเป็นคำถามเชิงบวก (Positive question) ลักษณะแบบสอบถามแบบ Likert scale ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ โดยให้เลือกตอบตามระดับการรับรู้ คือ 5 = การรับรู้ระดับมากที่สุด (ความถี่มากกว่า 5 ครั้ง/เดือน) 4 = การรับรู้ระดับมาก (ความถี่ 2-4 ครั้ง/เดือน) 3 = การรับรู้ระดับปานกลาง (ความถี่เดือนละครั้ง) 2 = การรับรู้ระดับน้อย (ความถี่ 2 เดือน/ครั้ง) 1 = ไม่เคยรับรู้

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการจัดการขยะครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยลักษณะคำถามจะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended Question)

ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้การศึกษา

การสร้างเครื่องมือที่ใช้การศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดวิธีการสร้างแบบสอบถาม โดยอาศัยหลักการทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและวัตถุประสงค์ ดังขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบความคิดในการสร้างแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม
2. ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และเอกสารการวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาถึงรายละเอียดต่างๆ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่กำหนดไว้
3. ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม
4. สร้างแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม โดยให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำมาวิเคราะห์

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้การศึกษา(Try-out)

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดวิธีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจแนะนำ และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์
2. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยงตรง และความเหมาะสมของเนื้อหา เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสม

นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และภาษา ความถูกต้องของแบบสอบถาม โดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบข้อความที่ปรากฏในเครื่องมือแล้วนำมาหาค่า IOC การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยหาความสัมพันธ์ของข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์ (Index of Item - Objective Congruence หรือ IOC) ซึ่งแสดงสูตร

$$IOC = \Sigma R / N$$

เมื่อ ΣR แทน ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินค่า IOC คือ ข้อคำถามที่มีค่า IOC เท่ากับ 0.50-1.0 สามารถคัดเลือกไว้ใช้ได้ แสดงว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงกับวัตถุประสงค์ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

ในการทดสอบค่า IOC ของแบบสอบถามฉบับนี้ มีค่า เท่ากับ 0.891 ถือว่าใช้ได้

3. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำไปทดสอบกับคอนโดมิเนียมอื่นๆที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try-out) จำนวน 30 ชุด แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของ Cronbach (กัลยา วิณิชย์บัญชา 2545: 449) ค่าแอลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง $-1 \leq \infty \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 มาก แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง จากการทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่นที่คำนวณได้เท่ากับ 0.901 โดยการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient) แล้วนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบแล้วไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลข้อมูลปฐมภูมิ ในเดือนพฤศจิกายน 2561

1. นัดหมายกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเพื่อขอเข้าสัมภาษณ์และดำเนินการสัมภาษณ์ตามกำหนดเวลา
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 369 ชุด
3. นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้ไปสรุปผลและวิเคราะห์ผล
4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์

ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์นักศึกษาคอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานคร จะนำมาตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องของข้อมูลแบบสามเส้าด้านวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำข้อมูลจากการศึกษาเอกสารวิชาการ เอกสารวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับข้อมูลจากการสังเกตและการสัมภาษณ์เชิงลึก มาทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์และสรุปผลการศึกษิตตามวัตถุประสงค์การศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยนำข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากแบบสอบถามจำนวน 369 ชุด มาทำการประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อประมวลค่าสถิติต่างๆดังนี้

1. การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล จำนวน 8 ข้อคำถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวนสมาชิกที่พักอาศัยในคอนโดมิเนียมและระยะเวลาที่พักอาศัยในคอนโดมิเนียมโดยใช้สถิติความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage)
2. การวิเคราะห์พฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือน จำนวน 15 ข้อคำถาม ใช้สถิติค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้เกณฑ์การแบ่งระดับ โดยกำหนดการให้คะแนน 1-5 คะแนน ตามระดับการปฏิบัติจริง คือ 5 = ปฏิบัติเป็นประจำ ทุกครั้ง 4 = ปฏิบัติบ่อยครั้ง 3 = ปฏิบัตินานๆครั้ง 2 = ปฏิบัติบ้างเป็นบางครั้ง 1 = ไม่เคยปฏิบัติเลย และกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายจากแบบสอบถามที่วัดได้ออกเป็น 5 ระดับ ตามเกณฑ์ของ สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 156 – 157

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

เกณฑ์ในการแปลความหมาย พฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือน
 ค่าคะแนน 4.21-5.00 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมการจัดการขยะระดับมากที่สุด
 ค่าคะแนน 3.41-4.20 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมการจัดการขยะระดับมาก
 ค่าคะแนน 2.61-3.40 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมการจัดการขยะระดับปานกลาง
 ค่าคะแนน 1.81-2.60 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมการจัดการขยะระดับน้อย
 ค่าคะแนน 1.00-1.80 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมการจัดการขยะระดับน้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัย คอนโดมิเนียม

จำนวน 15 ข้อคำถาม ซึ่งจะเป็นคำถามเชิงบวก (Positive question) ลักษณะแบบสอบถามแบบ Likert scale ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับโดยให้เลือกตอบตามระดับความคิดเห็น คือ 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายจากแบบสอบถามที่วัดได้ ออกเป็น 5 ระดับ ตามเกณฑ์ของ สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 156 – 157

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

เกณฑ์ในการแปลความหมาย การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือน
 ค่าคะแนน 4.21-5.00 คะแนน หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยระดับมากที่สุด
 ค่าคะแนน 3.41-4.20 คะแนน หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยระดับมาก
 ค่าคะแนน 2.61-3.40 คะแนน หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยระดับปานกลาง
 ค่าคะแนน 1.81-2.60 คะแนน หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยระดับน้อย
 ค่าคะแนน 1.00-1.80 คะแนน หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยระดับน้อยที่สุด

4. การวิเคราะห์การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัย

คอนโตมิเนียนัม จำนวน 8 ข้อคำถาม ซึ่งจะเป็นคำถามเชิงบวก (Positive question) ลักษณะแบบสอบถามแบบ Likert scale ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ โดยให้เลือกตอบตามระดับการรับรู้ คือ 5 = การรับรู้ระดับมากที่สุด (ความถี่มากกว่า 5 ครั้ง/เดือน) 4 = การรับรู้ระดับมาก (ความถี่ 2-4 ครั้ง/เดือน) 3 = การรับรู้ระดับปานกลาง (ความถี่เดือนละครั้ง) 2 = การรับรู้ระดับน้อย (ความถี่ 2 เดือน/ครั้ง) 1 = ไม่เคยรับรู้และกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายจากแบบสอบถามที่วัดได้ออกเป็น 5 ระดับ ตามเกณฑ์ของ สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 156 – 157

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

เกณฑ์ในการแปลความหมาย การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือน

ค่าคะแนน 4.21-5.00 คะแนน หมายถึง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารระดับมากที่สุด

ค่าคะแนน 3.41-4.20 คะแนน หมายถึง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารระดับมาก

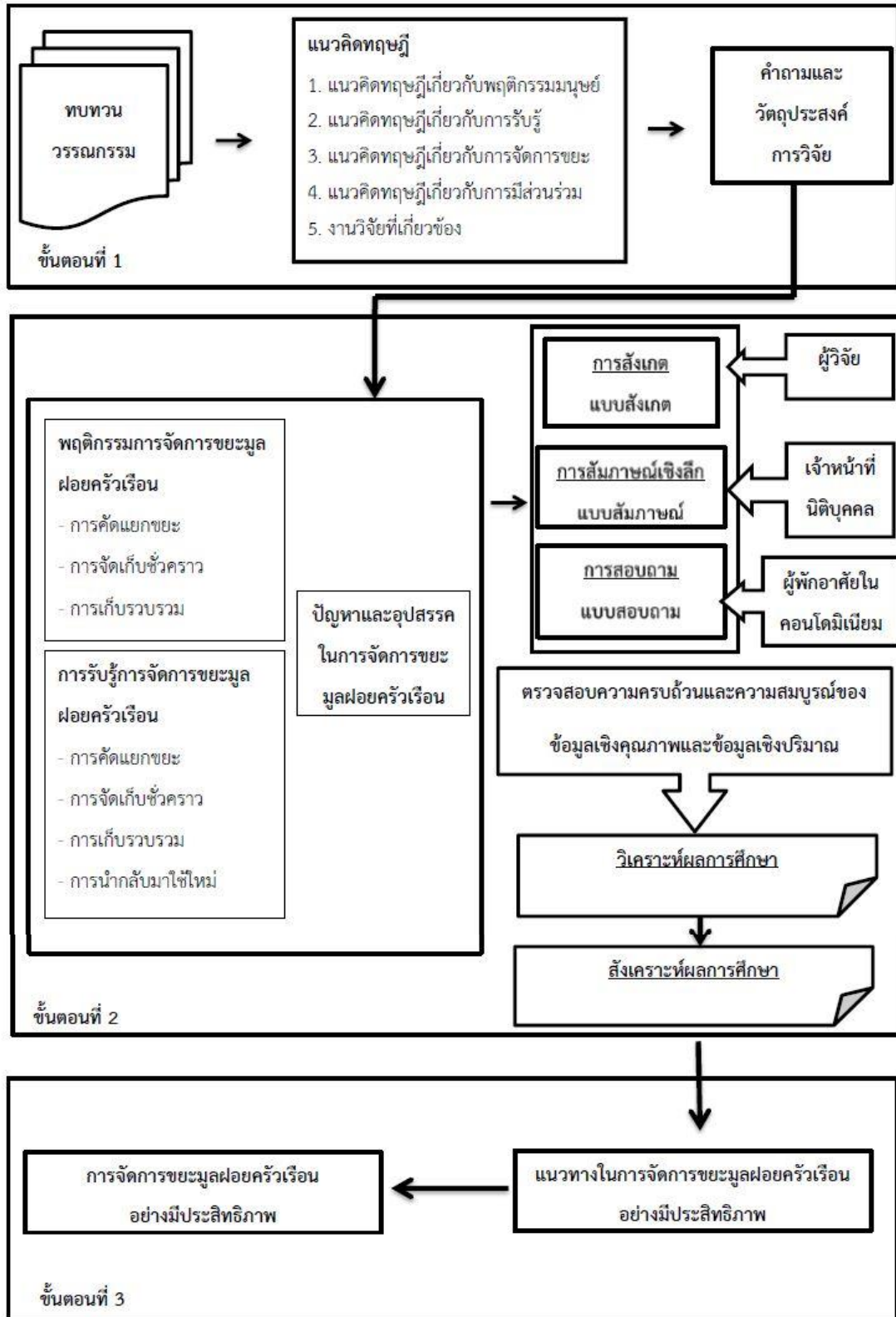
ค่าคะแนน 2.61-3.40 คะแนน หมายถึง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารระดับปานกลาง

ค่าคะแนน 1.81-2.60 คะแนน หมายถึง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารระดับน้อย

ค่าคะแนน 1.00-1.80 คะแนน หมายถึง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการจัดการขยะครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโตมิเนียนัมในเขตกรุงเทพมหานคร วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

กรอบวิธีดำเนินการศึกษา

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมและการรับรู้ของประชาชนในการจัดการขยะครัวเรือนกรณีศึกษา
 คอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม
 กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้พักอาศัยในคอนโดมิเนียมคอนโดมิเนียม ก. คอนโดมิเนียม ข. และคอนโดมิเนียม ค.
 (นิติบุคคลคอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานคร) จำนวน 369 คน และวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่ม
 เจ้าหน้าที่นิติบุคคลของคอนโดมิเนียม จำนวน 9 คน

ผลการศึกษา สามารถแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 พฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม

ตอนที่ 3 การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัย
 คอนโดมิเนียม

ตอนที่ 4 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัย
 คอนโดมิเนียม

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับ
 การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวนสมาชิกที่พักอาศัยในคอนโดมิเนียมและระยะเวลาที่พัก
 อาศัยในคอนโดมิเนียม จำนวน 369 คน ผลการศึกษา ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

n=369

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	196	53.12
หญิง	173	46.88
อายุ		
ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 21 ปี	4	1.08
22-31 ปี	163	44.17
32-41 ปี	93	25.20
42-51 ปี	55	14.92
52- 60 ปี	32	8.67
61 ปีขึ้นไป	22	5.96
สถานภาพ		
โสด	94	25.47
สมรส	189	51.22
หย่าร้าง/แยกกันอยู่/หม้าย	86	23.31
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา หรือต่ำกว่า	32	8.67
มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.	66	17.89
ปริญญาตรี	204	55.28

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สูงกว่าปริญญาตรี	67	18.16
อาชีพ		
นักศึกษา	3	0.81
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	121	32.79
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	145	39.30
พนักงานบริษัทเอกชน	89	24.12
เกษียณอายุ	11	2.98
รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน		
10,001 - 20,000 บาท	2	0.54
20,001 - 30,000 บาท	109	29.54
30,001 - 40,000 บาท	125	33.88
40,001 บาทขึ้นไป	133	36.04
จำนวนสมาชิกที่พักอาศัยใน		
คอนโดมิเนียม		
พักคนเดียว	87	23.58
2 - 3 คน	238	64.50
4 คนขึ้นไป	44	11.92
ระยะเวลาที่พักอาศัยใน		
คอนโดมิเนียม		
น้อยกว่าหรือ เท่ากับ 2 ปี	109	29.54

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3 – 5 ปี	238	64.50
มากกว่า 5 ปี	22	5.96

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 53.12 และเพศหญิง มีจำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 46.88

อายุ ส่วนใหญ่มีอายุ 22-31 ปี มีจำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 44.17 รองลงมาอายุ 32-41 ปี มีจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 25.20 และอายุ 42-51 ปี มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 14.91 ตามลำดับ และอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 21 ปี มีน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.08

สถานภาพ ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส มีจำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 51.22 รองลงมา มีสถานภาพโสด มีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 25.47 และสถานภาพหย่าร้าง/แยกกันอยู่/หม้าย มีน้อยที่สุด จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 23.31

ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีจำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 55.28 รองลงมา มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 18.16 และระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 17.89 ตามลำดับ

อาชีพ ส่วนใหญ่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 39.30 รองลงมาอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 32.79 และอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 24.12 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วนใหญ่มีรายได้ 40,001-50,000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 36.04 รองลงมา มีรายได้ 30,001-40,000 บาท มีจำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 33.88 และรายได้ 20,001-30,000 บาท มีจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 29.54 ตามลำดับ

จำนวนสมาชิกที่พักอาศัยในคอนโดมิเนียม ส่วนใหญ่พัก 2-3 คน มีจำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 64.50 รองลงมาพักคนเดียว มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 23.58 และมีจำนวนน้อยที่สุดพัก 4 คนขึ้นไป มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.92

ระยะเวลาที่พักอาศัยในคอนโดมิเนียม ส่วนใหญ่พัก 3-5 ปี มีจำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 64.50 รองลงมาพักน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 ปีมีจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 29.54 และมีจำนวนน้อยที่สุดพักมากกว่า 5 ปีขึ้นไป มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.96

ตอนที่ 2 พฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม

จากการศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียมใน 4 ด้าน คือ ด้านการคัดแยกขยะ ด้านการจัดเก็บชั่วคราว ด้านการเก็บรวบรวม และด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ จำนวน 369 คน ผลการศึกษา ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง

n=369			
พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ด้านการคัดแยกขยะ	3.23	0.966	ปานกลาง
2. ด้านการจัดเก็บชั่วคราว	3.34	1.164	ปานกลาง
3. ด้านการเก็บรวบรวม	3.53	0.840	มาก
4. ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่	3.68	1.142	มาก
ภาพรวม	3.45	1.028	มาก

จากตารางที่ 3 อธิบายได้ว่า พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.68) รองลงมาคือด้านการเก็บรวบรวม (ค่าเฉลี่ย 3.53) และด้านการจัดเก็บชั่วคราว (ค่าเฉลี่ย 3.34) ตามลำดับ โดยด้านการคัดแยกขยะมีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่นๆ อยู่ที่ 3.23

1. ด้านการคัดแยกขยะ

จากการศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือน ด้านการคัดแยกขยะของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม จำนวน 369 คน ผลการศึกษา ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 พฤติกรรมการคัดแยกขยะของกลุ่มตัวอย่าง

n=369

การคัดแยกขยะ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ท่านมีการคัดแยกขยะแต่ละประเภทออกจากกันก่อนทิ้ง	3.37	0.904	ปานกลาง
2. ท่านมีการคัดแยกขยะรีไซเคิลออกจากขยะประเภทอื่นก่อนทิ้ง	3.13	1.040	ปานกลาง
3. ท่านมีการคัดแยกขยะอันตรายเช่น หลอดไฟ สเปรย์ฉีดยุง น้ำยาทำความสะอาดห้องน้ำ ฯลฯ ออกจากขยะประเภทอื่นก่อนทิ้ง	3.26	1.015	ปานกลาง
4. ท่านมีการคัดแยกขยะติดเชื้อ เช่น ฝ้ายอนามัย สำลีพันหู ถูขยอนามัย ฯลฯ ออกจากขยะประเภทอื่น ก่อนทิ้ง	3.19	0.908	ปานกลาง
รวม	3.23	0.966	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 อธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการคัดแยกขยะโดยรวม อยู่ในระดับการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการคัดแยกขยะแต่ละประเภทออกจากกันก่อนทิ้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 3.37) อยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างมีการคัดแยกขยะรีไซเคิลออกจากขยะประเภทอื่นก่อนทิ้ง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.13) อยู่ในระดับปานกลาง

จากผลการศึกษาเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากเจ้าหน้าที่นิติบุคคลของคอนโดมิเนียม จำนวน 9 คน พบว่าไม่มีการคัดแยกขยะก่อนทิ้งขยะส่วนใหญ่จะถูกนำมาเททิ้งรวมกันที่พื้นที่รับขยะส่วนกลางของแต่ละชั้นของที่พักอาศัยก่อนที่ทางแม่บ้านจะรวบรวมนำลงไปที่พักขยะชั่วคราวด้านล่างของคอนโดมิเนียม

2. ด้านการจัดเก็บข้อมูล

จากการศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือน ด้านการจัดเก็บข้อมูลของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม จำนวน 369 คน ผลการศึกษา ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 พฤติกรรมการจัดเก็บขยะมูลฝอยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง

n=369

การจัดเก็บข้อมูล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ท่านจัดเก็บขยะเปียกที่ย่อยสลายได้ เช่น เศษอาหาร เศษผัก ฯลฯ ในถุงหรือถัง ที่ไม่รั่วซึมและมีฝาปิดมิดชิดเพื่อป้องกันกลิ่นเหม็นรบกวน	3.40	1.067	ปานกลาง
2. ท่านจัดเก็บขยะอันตราย ในถุงหรือถัง ที่ปิดมิดชิดเพื่อป้องกันการแตกหรือรั่วไหลของสารพิษ และทำเครื่องหมายบอกอย่างชัดเจน	3.35	1.223	ปานกลาง
3. ท่านมีการจัดเก็บขยะติดเชื้อ ในถุงหรือถัง และทำเครื่องหมายบอกอย่างชัดเจน	3.34	1.127	ปานกลาง
4. ท่านมีการรวบรวมขยะไว้ในจุดเดียวกัน บริเวณพื้นที่โล่งเพื่อรอการเก็บรวบรวมไปกำจัดต่อไป	3.27	1.241	ปานกลาง
รวม	3.34	1.164	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 อธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมด้านการจัดเก็บขยะมูลฝอยครัวเรือนโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการปฏิบัติในการจัดเก็บขยะเปียกที่ย่อยสลายได้ ไว้ในถุงหรือถัง ที่ไม่รั่วซึมและมีฝาปิดมิดชิดเพื่อป้องกันกลิ่นเหม็นรบกวน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 3.40 และกลุ่มตัวอย่างมีการรวบรวมขยะไว้ในจุดเดียวกัน บริเวณพื้นที่โล่งเพื่อรอการเก็บรวบรวมไปกำจัดต่อไป โดยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.27

จากผลการศึกษาเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากเจ้าหน้าที่นิติบุคคลของคอนโดมิเนียม จำนวน 9 คน พบว่ามีการจัดเก็บขยะเปียกที่ย่อยสลายได้ ไว้ในถุงหรือถัง ที่ไม่รั่วซึม

และมีฟาปิดมิดชิดเพื่อป้องกันกลิ่นเหม็นรบกวน ก่อนนำออกไปทิ้งในพื้นที่รับขยะส่วนกลางของแต่ละชั้นเพื่อไม่ให้เกิดความสกปรกและลดกลิ่นเหม็น แต่ก็ยังมีบางส่วนที่ไม่มีการเก็บขยะเปียกไว้ในถุงแต่กลับนำไปเทในถังขยะรวม

3. ด้านการเก็บรวบรวม

จากการศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือน ด้านการเก็บรวบรวมของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม จำนวน 369 คน ผลการศึกษา ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 พฤติกรรมการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง

n=369			
การเก็บรวบรวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ท่านนำขยะที่จัดเก็บได้ในห้องพักของท่าน ไปวางทิ้งยังจุดรวบรวมขยะของคอนโดมิเนียม	3.68	0.834	มาก
2. ท่านนำขยะที่เก็บรวบรวมได้ในห้องพักของท่าน ไปวางยังจุดรวบรวมขยะของคอนโดมิเนียม โดยมีการแยกทิ้งตามประเภท	3.39	0.847	ปานกลาง
รวม	3.53	0.840	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 อธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเก็บรวบรวมโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการนำขยะที่จัดเก็บได้ในห้องพักของท่าน ไปวางทิ้งยังจุดรวบรวมขยะของคอนโดมิเนียม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 และมีการแยกทิ้งตามประเภท ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39

จากผลการศึกษาเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากเจ้าหน้าที่นิติบุคคลของคอนโดมิเนียม จำนวน 9 คน พบว่าทุกห้องพักจะนำขยะไปทิ้งรวมกันในพื้นที่รับขยะส่วนกลางของแต่ละชั้นและจะมีส่วนน้อยมากที่ทำขยะลงไปที่พื้นที่รองรับขยะชั่วคราวรวมที่ด้านล่างของคอนโดมิเนียม

4. ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่

จากการศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือน ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม จำนวน 369 คน ผลการศึกษา ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 พฤติกรรมการนำกลับมาใช้ใหม่ หรือใช้ซ้ำของกลุ่มตัวอย่าง

	n=369		
การนำกลับมาใช้ใหม่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ท่านนำขยะที่ใช้งานได้ (reuse) กลับมาใช้ประโยชน์ เช่น การนำโหล กาแฟใส่น้ำดื่ม การนำถุงพลาสติกมาใช้ของ ฯลฯ	3.83	1.069	มาก
2. ท่านนำขยะประเภทพลาสติก เช่น ขวดน้ำพลาสติก แก้วพลาสติก บรรจุก๊าซพลาสติก ฯลฯ ไปขายให้แก่ร้านรับซื้อของเก่าหรือซาเล้งรับซื้อของเก่า	3.67	1.153	มาก
3. ท่านนำขยะประเภทกระดาษ ที่เช่น กระดาษหนังสือพิมพ์กระดาษสำนักงาน กระดาษลัง ฯลฯ ไปขายให้แก่ร้านรับซื้อของเก่าหรือซาเล้งรับซื้อของเก่า	3.63	1.208	มาก
4. ท่านนำขยะประเภทแก้ว เช่น ขวดเครื่องดื่มชูกำลัง ขวดซอส ขวดน้ำปลา ฯลฯ ไปขายให้แก่ร้านรับซื้อของเก่าหรือซาเล้งรับซื้อของเก่า	3.69	1.123	มาก
5. ท่านนำขยะประเภทโลหะ เช่น ตะปู เศษเหล็ก ฯลฯ ไปขายให้แก่ร้านรับซื้อของเก่าหรือซาเล้งรับซื้อของเก่า	3.54	1.118	มาก
รวม	3.68	1.142	มาก

จากตารางที่ 7 อธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการนำกลับมาใช้ใหม่ หรือใช้ซ้ำโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการนำขยะที่ใช้งานได้กลับมาใช้ประโยชน์ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 3.83 และกลุ่มตัวอย่างมีการนำขยะประเภทโลหะไปขายให้แก่ร้านรับซื้อของเก่าหรือซาเล้งรับซื้อของเก่า โดยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.54

จากผลการศึกษาเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากเจ้าหน้าที่นิติบุคคลของคอนโดมิเนียม จำนวน 9 คน พบว่าเนื่องจากพฤติกรรมการนำมาใช้ใหม่หรือใช้ซ้ำเป็นพฤติกรรมส่วนตัวของผู้พักอาศัย ซึ่งในส่วนเจ้าหน้าที่ของนิติบุคคลที่ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพอาจไม่ทราบข้อมูลที่ชัดเจนได้

จากการศึกษาพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียมใน 4 ด้าน คือ ด้านการคัดแยกขยะ ด้านการจัดเก็บชั่วคราว ด้านการเก็บรวบรวม และด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ โดยจำแนกตามประเภทคอนโดมิเนียม จำนวน 369 คน ผลการศึกษา ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทคอนโดมิเนียม

n=369

พฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอย	ค่าเฉลี่ย(ประเภท)			$\bar{X}$
	ก.	ข.	ค.	
1. ด้านการคัดแยกขยะ	3.39	3.54	3.40	3.23
2. ด้านการจัดเก็บชั่วคราว	3.40	3.47	3.39	3.34
3. ด้านการเก็บรวบรวม	3.20	3.63	3.00	3.53
4. ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่	3.21	3.65	3.76	3.68
ภาพรวม	3.30	3.57	3.58	3.45

จากตารางที่ 8 อธิบายได้ว่า พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทคอนโดมิเนียม ในภาพรวม คอนโดมิเนียม ค. มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 โดยที่คอนโดมิเนียม ก. มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.30 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ด้านการคัดแยกขยะ คอนโดมิเนียม ข. มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.54 โดยที่ คอนโดมิเนียม ก. มีค่าคะแนนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39

ด้านการจัดเก็บชั่วคราว คอนโดมิเนียม ข. มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 โดยที่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.39

ด้านการเก็บรวบรวม คอนโดมิเนียม ข. มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.63 โดยที่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.00

ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.76 โดยที่ คอนโดมิเนียม ก. มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.21

ตอนที่ 3 การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม

จากการศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม ใน 4 ด้าน คือ ด้านการคัดแยกขยะ ด้านการจัดเก็บชั่วคราว ด้านการเก็บรวบรวม และด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ จำนวน 369 คน ผลการศึกษา ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง

n=369

การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการรับรู้
1. ด้านการคัดแยกขยะ	3.66	0.909	มาก
2. ด้านการจัดเก็บชั่วคราว	3.38	0.897	ปานกลาง
3. ด้านการเก็บรวบรวม	3.66	0.902	มาก
4. ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่	3.45	0.876	มาก
ภาพรวม	3.54	0.896	มาก

จากตารางที่ 9 อธิบายได้ว่า การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การรับรู้ด้านการคัดแยกขยะ และ ด้านการเก็บรวบรวม มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 3.66) รองลงมาคือ ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ (ค่าเฉลี่ย 3.45) และ ด้านการจัดเก็บชั่วคราว (ค่าเฉลี่ย 3.38)

1. การรับรู้ด้านการคัดแยกขยะ

จากการศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียมด้านการคัดแยกขยะ จำนวน 369 คน ผลการศึกษา ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 การรับรู้เกี่ยวกับการคัดแยกขยะของกลุ่มตัวอย่าง

n=369

การคัดแยกขยะ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการรับรู้
1. การคัดแยกขยะ สามารถลดปริมาณขยะที่ต้องนำไปทิ้งหรือกำจัดลงได้	3.67	0.898	มาก
2. การคัดแยกขยะรีไซเคิลที่เกิดในครัวเรือน สามารถนำไปขายเพิ่มรายได้	3.70	0.881	มาก
3. การคัดแยกขยะอันตรายที่เกิดในครัวเรือน เช่น ถ่านไฟฉาย หลอดไฟเก่า ฯลฯ ช่วยลดปัญหาการแพร่กระจายของสารพิษสู่สิ่งแวดล้อม	3.64	0.847	มาก
4. การคัดแยกขยะติดเชื้อที่เกิดในครัวเรือน เช่น ผ้าอนามัย สำลีป้อนหู ถูยงอนามัย ฯลฯ ช่วยลดปัญหาการแพร่กระจายของเชื้อโรคสู่สิ่งแวดล้อม	3.59	0.949	มาก
รวม	3.66	0.909	มาก

จากตารางที่ 10 อธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ด้านการคัดแยกขยะโดยรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ในการคัดแยกขยะรีไซเคิลที่เกิดในครัวเรือน สามารถนำไปขายเพิ่มรายได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 3.70) และกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ในการคัดแยกขยะติดเชื้อที่เกิดในครัวเรือน ช่วยลดปัญหาการแพร่กระจายของเชื้อโรคสู่สิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.59)

2. การรับรู้ด้านการจัดเก็บขยะชั่วคราว

จากการศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียมด้านการจัดเก็บขยะชั่วคราว จำนวน 369 คน ผลการศึกษา ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 การรับรู้เกี่ยวกับการจัดเก็บขยะชั่วคราวของกลุ่มตัวอย่าง

n=369

การจัดเก็บขยะชั่วคราว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการรับรู้
1. การจัดเก็บขยะเปียกจำพวกเศษอาหาร เศษผัก เปลือกผลไม้ ควรจัดเก็บในภาชนะรองรับที่ไม่รั่วซึมและมีฝาปิดมิดชิดเพื่อป้องกันกลิ่นรบกวน	3.53	0.913	มาก
2. การจัดเก็บขยะอันตราย ควรจัดเก็บในถุงพลาสติกหรือภาชนะที่ปิดมิดชิดเพื่อป้องกันการแตกหรือรั่วไหลของสารพิษ และทำเครื่องหมายบอกชัดเจน	3.35	0.840	ปานกลาง
3. การจัดเก็บขยะติดเชื้อ ควรจัดเก็บในถุงพลาสติกและทำเครื่องหมายบอกชัดเจน	3.39	0.874	ปานกลาง
4. ควรมีการรวบรวมขยะที่จัดเก็บขยะได้ไว้ยังจุดเดียวกันเพื่อรอการนำไปกำจัดต่อไป	3.26	0.962	ปานกลาง
รวม	3.38	0.897	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 อธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ด้านการจัดเก็บขยะมูลฝอยครัวเรือนโดยรวม อยู่ในระดับการปฏิบัติปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ในการจัดเก็บขยะเปียกจำพวกเศษอาหาร เศษผัก เปลือกผลไม้ ควรจัดเก็บในภาชนะรองรับที่ไม่รั่วซึมและมีฝาปิดมิดชิดเพื่อป้องกันกลิ่นรบกวน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.53 และกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ว่าควรมีการรวบรวมขยะที่จัดเก็บขยะได้ไว้ยังจุดเดียวกัน เพื่อรอการนำไปกำจัดต่อไป โดยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.26

3. การรับรู้ด้านการเก็บรวบรวม

จากการศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียมด้านการเก็บรวบรวม จำนวน 369 คน ผลการศึกษา ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 การรับรู้เกี่ยวกับการเก็บรวบรวมของกลุ่มตัวอย่าง

n=369

การเก็บรวบรวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการรับรู้
1. เจ้าหน้าที่ควรดำเนินการเก็บรวบรวมขยะเป็นประจำทุกวัน	3.88	0.874	มาก
2. เจ้าหน้าที่ควรดำเนินการเก็บรวบรวมขยะแยกตามประเภทขยะ	3.51	0.832	มาก
รวม	3.66	0.902	มาก

จากตารางที่ 12 อธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ด้านการเก็บรวบรวมโดยรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ที่เจ้าหน้าที่ควรดำเนินการเก็บรวบรวมขยะเป็นประจำทุกวัน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 3.88 และกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ที่เจ้าหน้าที่ควรดำเนินการเก็บรวบรวมขยะแยกตามประเภทขยะ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51

4. การรับรู้ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่

จากการศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียมด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ จำนวน 369 คน ผลการศึกษา ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 การรับรู้เกี่ยวกับการนำกลับมาใช้ใหม่ของกลุ่มตัวอย่าง

n=369

การนำกลับมาใช้ใหม่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการรับรู้
1. ขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ซ้ำได้ (reuse) เช่น การนำโหลกาแฟใส่ขวดดื่ม การนำถุงพลาสติกมาใช้ของ ฯลฯ	3.57	0.936	มาก
2. ขยะประเภทพลาสติก เช่น ขวดน้ำพลาสติก แก้วพลาสติก บรรจุภัณฑ์พลาสติก ฯลฯ สามารถนำไปรีไซเคิล โดยนำไปขายให้แก่ร้านหรือซาเล้งรับซื้อของเก่า	3.46	0.826	มาก
3. ขยะประเภทกระดาษ เช่น กระดาษหนังสือพิมพ์กระดาษสำนักงาน กระดาษลัง ฯลฯ สามารถนำไปรีไซเคิล โดยนำไปขายให้แก่ร้านหรือซาเล้งรับซื้อของเก่า	3.56	0.847	มาก
4. ขยะประเภทแก้ว เช่น ขวดเครื่องดื่มชูกำลัง ขวดซอส ขวดน้ำปลา ฯลฯ สามารถนำไปรีไซเคิล โดยนำไปขายให้แก่ร้านหรือซาเล้งรับซื้อของเก่า	3.24	0.839	ปานกลาง
5. ขยะประเภทโลหะ เช่น ตะปู เศษเหล็ก ฯลฯ สามารถนำไปรีไซเคิล โดยนำไปขายให้แก่ร้านหรือซาเล้งรับซื้อของเก่า	3.55	0.902	มาก
รวม	3.45	0.876	มาก

จากตารางที่ 13 อธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ หรือใช้ซ้ำโดยรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ว่ายขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ซ้ำได้ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 3.57 และกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ว่ายขยะประเภทแก้ว สามารถนำไปรีไซเคิล โดยนำไปขายให้แก่ร้านหรือซาเล้งรับซื้อของเก่า โดยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.24

จากการศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม ใน 4 ด้าน คือ ด้านการคัดแยกขยะ ด้านการจัดเก็บชั่วคราว ด้านการเก็บรวบรวม และด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ โดยจำแนกตามประเภทคอนโดมิเนียม จำนวน 369 คน ผลการศึกษา ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทคอนโดมิเนียม

n=369

การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการ ขยะมูลฝอย	ค่าเฉลี่ย(ประเภทฯ)			$\bar{X}$
	ก.	ข.	ค.	
1. ด้านการคัดแยกขยะ	3.77	3.56	3.30	3.66
2. ด้านการจัดเก็บชั่วคราว	3.97	3.67	3.21	3.38
3. ด้านการเก็บรวบรวม	3.65	3.51	3.12	3.66
4. ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่	3.60	3.80	3.06	3.45
ภาพรวม	3.74	3.63	3.17	3.54

จากตารางที่ 14 อธิบายได้ว่า การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทคอนโดมิเนียม ในภาพรวม คอนโดมิเนียม ก. มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.74 โดยที่คอนโดมิเนียม ค. มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.17 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ด้านการคัดแยกขยะ คอนโดมิเนียม ก. มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.77 โดยที่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.30

ด้านการจัดเก็บชั่วคราว คอนโดมิเนียม ก. มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.97 โดยที่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.21

ด้านการเก็บรวบรวม คอนโดมิเนียม ก. มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.65 โดยที่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.12

ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ คอนโดมิเนียม ข. มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.80 โดยที่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.06

ตอนที่ 4 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม

จากการศึกษาการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัย คอนโดมิเนียม จำนวน 369 คน ผลการศึกษา ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม

n=369

ช่องทางการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการรับรู้
1. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะจากสื่อบุคคล เช่น เพื่อนบ้าน นิติบุคคลของคอนโดมิเนียม	4.55	0.543	มากที่สุด
2. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากใบปลิว	4.10	0.633	มาก
3. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากสื่อโทรทัศน์	4.22	0.695	มากที่สุด
4. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากสื่อวิทยุ	4.11	0.591	มาก
5. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากสื่อหนังสือพิมพ์	4.42	0.633	มากที่สุด
6. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากสื่ออินเทอร์เน็ต (เว็บไซต์/สื่อสังคมออนไลน์)	4.31	0.594	มากที่สุด
7. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากกิจกรรมประชาสัมพันธ์ของคอนโดมิเนียม	4.59	0.555	มากที่สุด

ช่องทางการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการรับรู้
8. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากป้ายโฆษณา ไปสเตอร์	4.32	0.625	มากที่สุด
รวม	4.32	0.608	มากที่สุด

จากตารางที่ 15 อธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีช่องทางการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากกิจกรรมประชาสัมพันธ์ของคอนโดมิเนียมสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะจากใบปลิว น้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10

จากการศึกษาการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัย คอนโดมิเนียม โดยจำแนกตามประเภทคอนโดมิเนียม จำนวน 369 คนผลการศึกษา ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทคอนโดมิเนียม

n=369

ช่องทางการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ	ค่าเฉลี่ย(ประเภท)			$\bar{X}$
	ก.	ข.	ค.	
1. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากสื่อบุคคล เช่น เพื่อนบ้าน นิติบุคคล	4.57	4.20	3.45	4.55
2. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากใบปลิว	4.21	3.54	3.35	4.10
3. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากสื่อโทรทัศน์	4.24	3.65	3.40	4.22

ช่องทางการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับ การจัดการขยะ	ค่าเฉลี่ย(ประเภท)			$\bar{X}$
	ก.	ข.	ค.	
4. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากสื่อวิทยุ	4.01	3.87	3.33	4.11
5. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากสื่อหนังสือพิมพ์	4.43	3.95	3.25	4.42
6. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากสื่ออินเทอร์เน็ต (เว็บไซต์/สื่อสังคมออนไลน์)	4.66	4.17	3.21	4.31
7. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากกิจกรรมประชาสัมพันธ์ของคอนโดมิเนียม	4.61	3.90	3.39	4.59
8. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากป้ายโฆษณา ไปสเตอร์	4.32	3.85	3.31	4.32
รวม	4.38	3.89	3.33	4.32

จากตารางที่ 16 อธิบายได้ว่า ช่องทางการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทคอนโดมิเนียม ในภาพรวม คอนโดมิเนียม ก. มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.38 โดยที่คอนโดมิเนียม ค. มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.33

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมและการรับรู้ของประชาชนในการจัดการขยะครัวเรือนกรณีศึกษา คอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจะนำเสนอสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 53.12 มีอายุ 22-31 ปี มีจำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 44.17 มีสถานภาพสมรส มีจำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 51.22 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีจำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 55.28 มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 39.30 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001-50,000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 133คน คิดเป็นร้อยละ 36.04 จำนวนสมาชิกที่พักอาศัยในคอนโดมิเนียม 2-3 คน มีจำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 64.50 ระยะเวลาที่พักอาศัยในคอนโดมิเนียม 3-5 ปี มีจำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 64.50

2. พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 3.68) รองลงมาคือด้านการเก็บรวบรวม (ค่าเฉลี่ย 3.53) และด้านการจัดเก็บชั่วคราว (ค่าเฉลี่ย 3.34) ตามลำดับ โดยด้านการคัดแยกขยะมีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่นๆ อยู่ที่ 3.23

2.1 พฤติกรรมด้านการคัดแยกขยะ อยู่ในระดับการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการคัดแยกขยะแต่ละประเภทออกจากกันก่อนทิ้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 3.37) และกลุ่มตัวอย่างมีการคัดแยกขยะรีไซเคิลออกจากขยะประเภทอื่นก่อนทิ้ง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.13)

2.2 พฤติกรรมการจัดเก็บขยะมูลฝอยครัวเรือน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการจัดเก็บขยะเปียกที่ย่อยสลายได้ ไว้ในถุงหรือถัง ที่ไม่รั่วซึมและมีฝาปิดมิดชิดเพื่อป้องกันกลิ่นเหม็นรบกวน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.40 และ

กลุ่มตัวอย่างมีการรวบรวมขยะไว้ในจุดเดียวกัน บริเวณพื้นที่โล่งเพื่อรอการเก็บรวบรวมไปกำจัดต่อไป มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.27

2.3 พฤติกรรมการเก็บรวบรวม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการปฏิบัติในการนำขยะที่จัดเก็บได้ในห้องพักของท่าน ไปวางทิ้งยังจุดรวบรวมขยะของคอนโดมิเนียม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 โดยมีการแยกทิ้งตามประเภท ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.39

2.4 พฤติกรรมการนำกลับมาใช้ใหม่ หรือใช้ซ้ำ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการนำขยะที่ใช้ซ้ำได้ กลับมาใช้ประโยชน์ มีค่าคะแนนสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และกลุ่มตัวอย่างมีการนำขยะประเภทโลหะไปขายให้แก่ร้านรับซื้อของเก่าหรือชาเล้งรับซื้อของเก่า มีค่าคะแนนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54

2.5 พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทคอนโดมิเนียม ในภาพรวม คอนโดมิเนียม ค. มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 โดยที่คอนโดมิเนียม ก. มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า 1) ด้านการคัดแยกขยะ คอนโดมิเนียม ข. มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 โดยที่ คอนโดมิเนียม ก. มีค่าคะแนนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 2) ด้านการจัดเก็บชั่วคราว คอนโดมิเนียม ข. มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 โดยที่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าคะแนนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 3) ด้านการเก็บรวบรวม คอนโดมิเนียม ข. มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 โดยที่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าคะแนนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 4) ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 โดยที่ คอนโดมิเนียม ก. มีค่าคะแนนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21

3. การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การรับรู้ด้านการคัดแยกขยะ และด้านการเก็บรวบรวม มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 3.66) อยู่ในระดับการรับรู้มาก รองลงมาคือด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ อยู่ในระดับการรับรู้มาก (ค่าเฉลี่ย 3.45) และด้านการจัดเก็บชั่วคราว อยู่ในระดับการรับรู้ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.38)

3.1 การรับรู้ด้านการคัดแยกขยะ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ในการคัดแยกขยะรีไซเคิลที่เกิดในครัวเรือน สามารถ

นำไปขายเพิ่มรายได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 3.70) อยู่ในระดับการรับรู้มาก และกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ในการคัดแยกขยะติดเชื้อที่เกิดในครัวเรือน ช่วยลดปัญหาการแพร่กระจายของเชื้อโรคสู่สิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.59) อยู่ในระดับการรับรู้มาก

3.2 การรับรู้ด้านการจัดเก็บขยะมูลฝอยครัวเรือน อยู่ในระดับการปฏิบัติปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ในการจัดเก็บขยะเปียกจำพวกเศษอาหาร เศษผัก เปลือกผลไม้ ควรจัดเก็บในภาชนะรองรับที่ไม่รั่วซึมและมีฝาปิดมิดชิดเพื่อป้องกันกลิ่นรบกวน มากกว่าข้ออื่นๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 และกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ว่าการรวบรวมขยะที่จัดเก็บขยะได้ไว้ยังจุดเดียวกัน เพื่อรอการนำไปกำจัดต่อไป น้อยกว่าข้ออื่นๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26

3.3 การรับรู้ด้านการเก็บรวบรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ว่าเจ้าหน้าที่ควรดำเนินการเก็บรวบรวมขยะเป็นประจำทุกวัน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 และกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ว่าเจ้าหน้าที่ควรดำเนินการเก็บรวบรวมขยะแยกตามประเภทขยะ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51

3.4 การรับรู้ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ หรือใช้ซ้ำ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ว่าจะสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ซ้ำได้ มีค่าคะแนนสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 และกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ว่าจะขยะประเภทแก้วสามารถนำไปรีไซเคิล โดยนำไปขายให้แก่ร้านหรือชาเล้งรับซื้อของเก่า มีค่าคะแนนน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24

3.5 การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทคอนโดมิเนียม ในภาพรวม คอนโดมิเนียม ก. มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 โดยที่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า 1) ด้านการคัดแยกขยะ คอนโดมิเนียม ก. มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 โดยที่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าคะแนนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 2) ด้านการจัดเก็บชั่วคราว คอนโดมิเนียม ก. มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 โดยที่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าคะแนนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 3) ด้านการเก็บรวบรวม คอนโดมิเนียม ก. มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 โดยที่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าคะแนนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 4) ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ คอนโดมิเนียม ข. มี

ค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 โดยที่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าคะแนนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06

4. ช่องทางการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 เมื่อพิจารณารายหัวข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากกิจกรรมประชาสัมพันธ์ของคอนโดมิเนียม มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.59 และกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะจากใบปลิว มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 4.10

ช่องทางการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทคอนโดมิเนียม ในภาพรวม คอนโดมิเนียม ก. มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.38 โดยที่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.33

2. อภิปรายผล

1. พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.68) ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผู้พักอาศัยส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ทำให้มีส่วนในการรับรู้ถึงการจัดการขยะที่ถูกต้องและนำมาใช้ประโยชน์จริงและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐวดี ดงตัน (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานครพบว่าประชาชน มีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยด้านการนำกลับมาใช้ใหม่และการคัดแยกประเภทขยะอยู่ในระดับดี และด้านการคัดแยกขยะมีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่นๆ อยู่ที่ 3.23 อาจเนื่องจากรูปแบบการพักอาศัยในรูปแบบคอนโดมิเนียม ซึ่งมีพื้นที่จำกัดจึงไม่สะดวกในการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง

1.1 พฤติกรรมด้านการคัดแยกขยะ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 เมื่อพิจารณาสอดคล้องกับงานวิจัยของ จีรวัดณ์ พูลทรัพย์ (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการจัดการขยะของผู้พักอาศัยในอาคารที่พักข้าราชการกรมพลาธิการทหารบก กลุ่มตัวอย่างมีการคัดแยกขยะรีไซเคิลออกจากขยะประเภทอื่นก่อนทิ้งอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 พฤติกรรมด้านการจัดเก็บขยะมูลฝอยครัวเรือน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 เมื่อพิจารณาสอดคล้องกับผลการศึกษาเชิงคุณภาพของกลุ่มตัวอย่างที่มีการจัดเก็บขยะเปียกที่ย่อยสลายได้ ไว้ในถุงหรือถัง ที่ไม่รั่วซึมและมีฝาปิดมิดชิดเพื่อป้องกันกลิ่นเหม็นรบกวน ก่อนนำออกไปทิ้งในพื้นที่รับขยะส่วนกลางของแต่ละชั้นเพื่อไม่ให้เกิดความสกปรกและลด

กลิ่นเหม็น แต่ก็ยังมีบางส่วนที่ไม่มีกลิ่นเก็บขยะเปียกไว้ในถุงแต่กลับนำไปเทในถังขยะรวม นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างมีระดับการปฏิบัติในการรวบรวมขยะไว้ในจุดเดียวกัน บริเวณพื้นที่โล่งเพื่อรอการเก็บรวบรวมไปกำจัดต่อไป น้อยกว่าข้ออื่นๆ เนื่องจากพื้นที่ของคอนโดมิเนียมมีจำกัดทำให้ไม่สามารถจัดที่ทิ้งขยะสำหรับผู้พักอาศัยนำขยะมารวมกันได้ในพื้นที่โล่งกว้างได้ซึ่งเป็นข้อจำกัดในการศึกษาทำให้ไม่พบงานวิจัยที่มีผลการศึกษาที่สอดคล้องกับประเด็นนี้

1.3 พฤติกรรมด้านการเก็บรวบรวม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 เมื่อพิจารณารายหัวข้อพบว่า สอดคล้องกับผลการศึกษาเชิงคุณภาพของกลุ่มตัวอย่างซึ่งทุกห้องพักจะนำขยะไปทิ้งรวมกันในพื้นที่รับขยะส่วนกลางของแต่ละชั้นและจะมีส่วนน้อยมากที่ทำขยะลงไปทิ้งเองที่พื้นที่รองรับขยะชั่วคราวรวมที่ด้านล่างของคอนโดมิเนียม และพบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรินมาดา ฉลองชัยสิทธิ์(2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมและความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการจัดการขยะกรณีศึกษาคอนโดมิเนียมเขตห้วยขวาง พบว่านิติบุคคลอาคารชุดทั้ง 4 แห่งมีระบบการคัดแยกขยะที่ชัดเจนมากกว่าชุมชนดั้งเดิมในกรุงเทพมหานคร โดยมีการจัดวางถังขยะแบบแยกประเภทไว้ในทุกชั้นของอาคารที่พัก นอกจากนี้นิติบุคคลบางแห่งยังมีมาตรการแม่บ้านทำการคัดแยกขยะก่อนนำไปทิ้งใน บริเวณที่จัดเตรียมไว้เพื่อรอเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตมาจัดเก็บเพื่อนำขยะที่คัดแยกโดยเฉพาะขวดน้ำพลาสติกไปขายเป็นรายได้นำมาใช้หมุนเวียนในระบบบริหารจัดการของคอนโดมิเนียม

1.4 พฤติกรรมด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ หรือใช้ซ้ำ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 เมื่อพิจารณาพบว่าไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาเชิงคุณภาพของกลุ่มตัวอย่างอาจเนื่องจากพฤติกรรมการนำมาใช้ใหม่หรือใช้ซ้ำเป็นพฤติกรรมส่วนตัวของผู้พักอาศัย ซึ่งในส่วนเจ้าหน้าที่ของนิติบุคคลฯที่ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพอาจไม่ทราบข้อมูลที่ชัดเจนได้และพบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ จีรวัดณ์ พูลทรัพย์ (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการจัดการขยะของผู้พักอาศัยในอาคาร ที่พักข้าราชการกรมพลธิการทหารบก ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุระดับการศึกษา สถานภาพผู้พักอาศัย ระยะเวลาที่พักอาศัยในบ้านพัก และรายได้ครอบครัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการจัดการขยะบางด้าน หรือทุกด้าน (ด้านการลดการเกิดขยะ ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ ด้านการคัดแยกขยะ ด้านการรวบรวมและกำจัดขยะ)

1.5 พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทคอนโดมิเนียม ในภาพรวม คอนโดมิเนียม ค. มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.58 โดยที่คอนโดมิเนียม ก. มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.30

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการคัดแยกขยะ คอนโดมิเนียม ข. มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 โดยที่ คอนโดมิเนียม ก. มีค่าคะแนนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 ด้านการจัดเก็บชั่วคราว คอนโดมิเนียม ข. มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 โดยที่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าคะแนนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 ด้านการเก็บรวบรวม คอนโดมิเนียม ข. มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 โดยที่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าคะแนนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 โดยที่ คอนโดมิเนียม ก. มีค่าคะแนนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 เนื่องจากคอนโดมิเนียม ก. เป็นคอนโดมิเนียมราคาสูง แสดงให้เห็นถึงการบริหารจัดการด้านขยะของนิติบุคคลจะมีคุณภาพที่ดีกว่าคอนโดมิเนียมอื่น ข และ ค. ทำให้ผู้พักอาศัยไม่มีความสนใจในการดูแลและบริหารจัดการขยะก่อนทิ้ง ซึ่งแตกต่างจากคอนโดมิเนียม ข. และ ค. ที่ผู้พักอาศัยจะให้ความสำคัญและดูแลการจัดการขยะที่ดีกว่าเพราะถ้าไม่มีการบริหารจัดการขยะที่ดี ก็จะส่งผลกระทบต่อผู้พักอาศัยเองและการแยกขยะหรือการนำกลับมาใช้ใหม่ก็เป็นการลดค่าใช้จ่ายของผู้พักอาศัยที่มีรายได้น้อยด้วย

2. การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม การรับรู้การคัดแยกขยะโดยรวมในระดับการรับรู้ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.66) เนื่องจากแต่ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาที่ดีมีความสามารถในการรับรู้ข่าวสารจากแหล่งต่างๆรวมถึงการประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงผู้พักอาศัยของแต่ละคอนโดมิเนียมเช่นการติดป้ายประชาสัมพันธ์ หรือการแจกแผ่นพับตามห้องเป็นต้น

2.1 การรับรู้ด้านการคัดแยกขยะ การคัดแยกขยะรีไซเคิลที่เกิดในครัวเรือนสามารถนำไปขายเพิ่มรายได้มีสูงสุด เนื่องจากผู้พักอาศัยมีการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยในระดับมากแสดงให้เห็นว่าผู้พักอาศัยส่วนใหญ่มีการศึกษาที่สูงก็จะมีโอกาสได้รับข่าวสารจากช่องทางต่างๆที่หลากหลายรวมถึงสามารถคิดวิเคราะห์รับรู้ถึงประโยชน์และความจำเป็นในการบริหารจัดการขยะด้วยวิธีต่างๆรวมถึงการปรับประยุกต์ใช้วิธีที่เหมาะสมกับตนเองได้

2.2 การรับรู้ด้านการจัดเก็บขยะมูลฝอยครัวเรือน การจัดเก็บขยะเปียกจำพวกเศษอาหาร เศษผัก เปลือกผลไม้ ควรจัดเก็บในภาชนะรองรับที่ไม่รั่วซึมและมีฝาปิดมิดชิดเพื่อป้องกัน

กลืนรบกวน การรับรู้ว่าควรมีการรวบรวมขยะที่จัดเก็บขยะได้ไว้ยังจุดเดียวกัน เพื่อรอการนำไปกำจัดต่อไป เพื่อป้องกันการปัญหาเรื่องกลืนรบกวนซึ่งเป็นปัญหาที่ผู้พักอาศัยสามารถรับรู้ได้ด้วยตัวเองเมื่อมีการจัดการขยะที่ไม่ดีพอ

2.3 การรับรู้ด้านการเก็บรวบรวม มีการรับรู้ว่าเจ้าหน้าที่ควรดำเนินการเก็บรวบรวมขยะเป็นประจำทุกวัน เจ้าหน้าที่ควรดำเนินการเก็บรวบรวมขยะแยกตามประเภทขยะ เนื่องจากที่รองรับขยะชั่วคราวในแต่ละชั้นมีขนาดเล็กมีพื้นที่จำกัด ถ้ามีขยะสะสมจะทำให้เกิดปัญหารบกวนเช่น กลิ่น ความสกปรกหรือแมลงสาบ หนู รบกวนผู้พักอาศัย

2.4 การรับรู้ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ หรือใช้ซ้ำมีการรับรู้ว่ายขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ซ้ำได้ เนื่องจากพื้นที่การทิ้งขยะมีจำกัดหรือการรวบรวมหรือขนย้ายขยะทำได้ลำบากการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ได้จึงช่วยให้สามารถลดขยะได้ เช่น การนำถุงพลาสติกใช้แล้วนำกลับมาใช้ใหม่ในการรวบรวมใส่ขยะหรือคัดแยกขยะก่อนนำไปทิ้ง

2.5 การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือน จำแนกตามประเภท คอนโดมิเนียม ในภาพรวม คอนโดมิเนียม ก. มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 โดยที่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการคัดแยกขยะ คอนโดมิเนียม ก. มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 โดยที่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าคะแนนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ด้านการจัดเก็บชั่วคราว คอนโดมิเนียม ก. มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 โดยที่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าคะแนนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 ด้านการเก็บรวบรวม คอนโดมิเนียม ก. มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 โดยที่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าคะแนนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ คอนโดมิเนียม ข. มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 โดยที่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าคะแนนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าผู้พักอาศัยในคอนโดมิเนียม ก. มีการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะที่ดีกว่าและมีการคัดแยกขยะ การจัดเก็บชั่วคราว การเก็บรวบรวม ที่สูงกว่าคอนโดมิเนียมอื่นๆ อาจเนื่องจากการบริหารจัดการที่ดีของนิติบุคคลคอนโดมิเนียมเองที่กำหนดแนวทางในการบริหารจัดการขยะที่ชัดเจนและมีการประชาสัมพันธ์ให้กับผู้พักอาศัยได้ปฏิบัติตามแต่ในส่วนการนำกลับมาใช้ใหม่นั้น เนื่องจากรายได้ของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม ก. มีมากกว่าจึงไม่เห็นความจำเป็นของการนำขยะกลับมาใช้ใหม่และผลสอดคล้องกับงานวิจัยของพริมาดา ฉลองชัยสิทธิ์ (2558 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมและความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการจัดการขยะกรณีศึกษา

คอนโดมิเนียมเขตห้วยขวาง พบว่าในส่วนของการจัดการกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะและความพึงพอใจต่อการทำหน้าที่ของกรุงเทพมหานครรวมทั้งการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะของกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับปานกลาง โดยประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความร่วมมือในการกำจัดขยะโดยรวมและด้านความร่วมมือตามนโยบายของกรุงเทพมหานครแตกต่างกันส่วน

3. ช่องทางการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 เมื่อพิจารณารายหัวข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากกิจกรรมประชาสัมพันธ์ของคอนโดมิเนียม มีค่าคะแนนสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะจากใบปลิว มีค่าคะแนนน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 แสดงให้เห็นว่าช่องทางการประชาสัมพันธ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลกับการรับรู้ของผู้พักอาศัยเองก็คือการประชาสัมพันธ์ของคอนโดมิเนียมเองเพราะจะเข้าใจปัญหาและสภาพแวดล้อมของคอนโดมิเนียมมากที่สุดทำให้สามารถสร้างรูปแบบการประชาสัมพันธ์ที่เหมาะสมและเข้าถึงผู้พักอาศัยได้มากยิ่งขึ้น

3.1 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภท คอนโดมิเนียม ในภาพรวม คอนโดมิเนียม ก. มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 โดยที่ คอนโดมิเนียม ค. มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 แสดงให้เห็นถึงคุณภาพของการบริหารจัดการที่ดีของคอนโดมิเนียม ก. ที่มีราคาสูงจะส่งผลถึงการบริหารจัดการในด้านต่างๆได้เป็นอย่างดี สามารถมีช่องทางในการเข้าถึงผู้พักอาศัยที่มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดการรับรู้ได้เป็นอย่างดี

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

3.1.1 จากการศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะครัวเรือนจะเห็นได้ว่าในด้านการคัดแยกขยะมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่นๆ ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญในการคัดแยกขยะโดยเฉพาะการคัดแยกขยะรีไซเคิลออกจากขยะประเภทอื่นก่อนทิ้งเพื่อลดปริมาณขยะที่จะต้องทิ้งและความสะดวกในการบริหารจัดการขยะให้เกิดประสิทธิภาพ

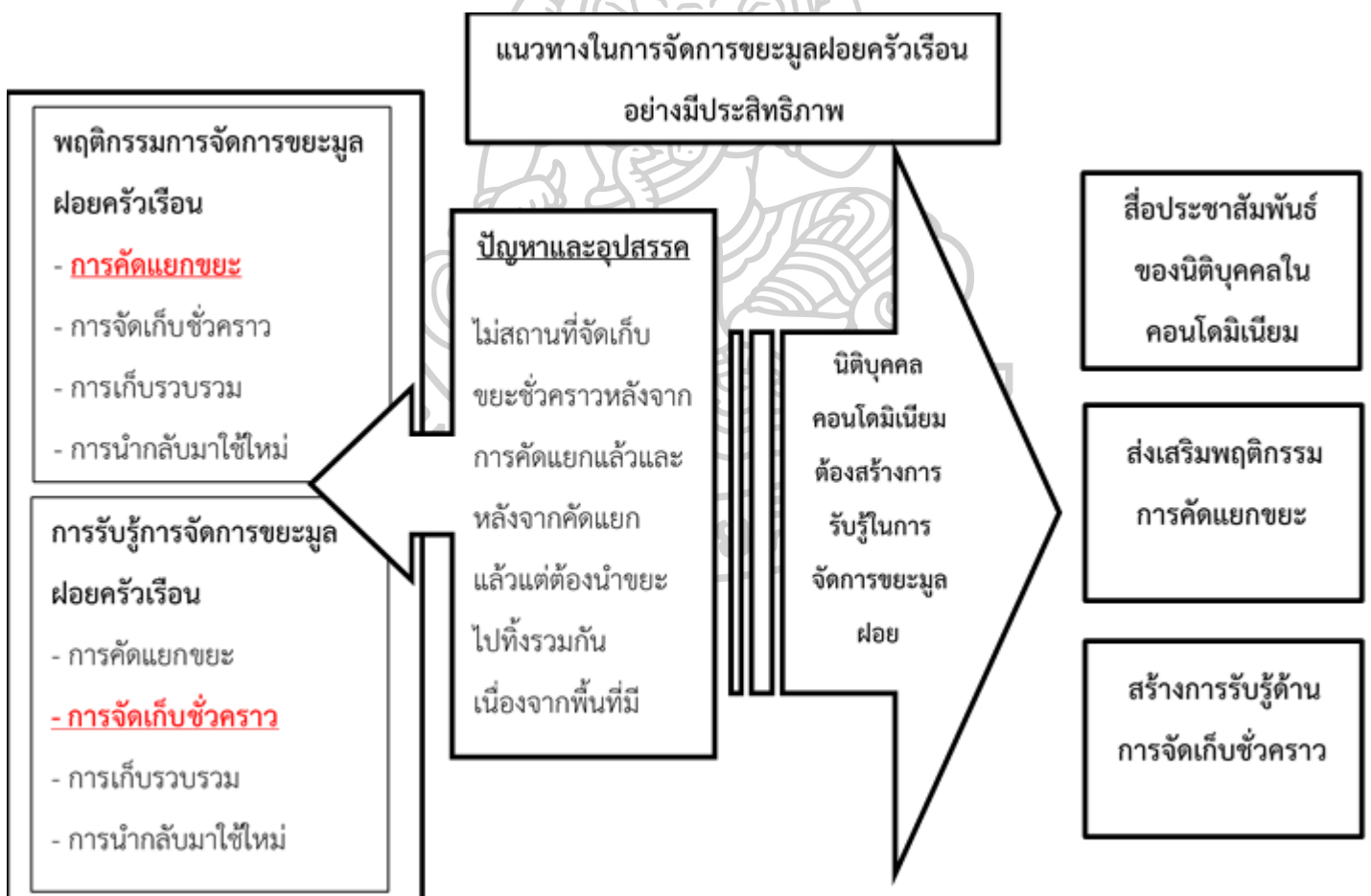
3.1.2 จากการศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะครัวเรือนจะเห็นได้ว่า การรับรู้ด้านการจัดเก็บค่าธรรมเนียมมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่นๆ ดังนั้นจึงควรสร้างการรับรู้ด้วยการให้ข้อมูลในการ

จัดเก็บขยะชั่วคราวแก่ประชาชน ผ่านช่องทางการประชาสัมพันธ์ของคอนโดมิเนียม เนื่องจากเข้าถึงประชาชนได้ดีที่สุด

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

3.2.1 ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการออกแบบการศึกษาเชิงคุณภาพโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อจะได้นำผลการศึกษาที่ได้ไปวิเคราะห์และปรับปรุงผลการศึกษาในภาพรวมต่อไป

3.2.2 ควรศึกษากลุ่มผู้พักอาศัยที่เป็นชาวต่างชาติเพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับผลการศึกษาของคนไทยเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาพฤติกรรมและการรับรู้การจัดการขยะในครัวเรือนของผู้พักอาศัยในคอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานครต่อไป

รูปภาพที่ 3 แนวทางในการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของคอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานคร

รายการอ้างอิง

- โสภารัตน์ จารุสมบัติ และ นิตยา โพธิ์นอก. (2558). เปิดกล่องนโยบายสาธารณะ หลากมุมมองในการศึกษา นโยบายสาธารณะร่วมสมัย. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, .
- โสภารัตน์ จารุสมบัติ. (2546). การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้. กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คปไฟ, .
- โสภารัตน์ จารุสมบัติ. (2556). นโยบายสิ่งแวดล้อม. การบริหารปกครองสาธารณะ : การบริหารรัฐกิจใน ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, .
- ไทยพับลิก้า. (2014). “สถานการณ์ขยะของไทย วิกฤตขยะ 26 ล้านตัน”, <http://thaipublica.org/2014/09/thailands-garbage-crisis/>.
- ไทยพับลิก้า. (2015). “วิกฤตขยะชุมชนเมือง คนเอเชียสร้างขยะ 1 กก.ต่อวัน คาดปริมาณเพิ่มอีก 2 เท่า ภายในปี 2015,” <http://thaipublica.org/2012/06/crisis-solid-waste/>
- กรรณิการ์ ชูพันธ์. (2554). “การศึกษาระบบการจัดการขยะมูลฝอย เทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กฤต อโนมะศิริ. (2549). “มาตรการทางกฎหมายในการจัดการมูลฝอยในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, .
- จิรวัดน์ พูลทรัพย์. (2550). “พฤติกรรมการจัดการขยะของผู้พักอาศัยในอาคารที่พักข้าราชการกรมพลอากาศทหารบก.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, .
- ทวิดา กมลเวช. (2558). การวิเคราะห์เครือข่ายสังคมในนโยบายสาธารณะ. เปิดกล่องนโยบายสาธารณะ หลากมุมมองในการศึกษานโยบายสาธารณะร่วมสมัย. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, .
- นันทกา นพเจริญกุล. (2547). “ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของเยาวชนในโครงการธนาคารขยะ: ศึกษากรณี ชุมชนเครือข่ายโครงการธนาคารขยะ เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, .
- นัยนา เดชะ. (2556). “การมีส่วนร่วมในการจัดการมูลฝอยของประชาชนในตำบลเสม็ด อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, .
- นิตยา โพธิ์นอก. (2552). “นโยบายรัฐกับการจัดการของเสียอันตราย กรณีศึกษาโรงงานแบตเตอรี่ยานยนต์ ขนาดกลาง และขนาดเล็กในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, .

บทสรุปสำหรับนักบริหาร. (2554). รายงานวิจัยการติดตามผลการรณรงค์การให้การศึกษาและการมีส่วนร่วมแก่เด็ก และเยาวชนให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการแก้ปัญหาขยะล้นเมืองและลดภาวะโลกร

ร้อน. กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, .

บทสรุปสำหรับนักบริหาร. (2558). ฝ่ายรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อม สำนักงานเขตห้วยขวาง, แนวทางจัดการมูล ฝอยอย่างเป็น ระบบ ประจำปี 2558. กรุงเทพฯ: สำนักงานเขตห้วยขวาง, .

ประเทือง ม่วงอ่อน. (2558). “บทปริทัศน์หนังสือ.” วารสารการบริหารท้องถิ่น, ฉ. 2 (เมษายน – มิถุนายน 2558).

พัชรี สีโรรส. (2558). เปิดกล่องนโยบายสาธารณะ หลากมุมมองในการศึกษานโยบายสาธารณะร่วมสมัย. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, .

มูลนิธิสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย. (2556). คู่มือแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งแวดล้อมโดยชุมชน. กรุงเทพฯ: มูลนิธิ สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย, .

อรรถพล ธรรมสารโสภณ. (2556). “การศึกษาแนวทางการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการจัดการ ขยะ: กรณีศึกษาจังหวัดนนทบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, .

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมและการรับรู้ของประชาชนในการจัดการขยะครัวเรือนกรณีศึกษา คอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ เรื่องการศึกษาพฤติกรรมและการรับรู้ของประชาชนในการจัดการขยะครัวเรือนกรณีศึกษาคอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานคร ของนายอมร อภิสีทธิอมร นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยประเภทคอนโดมิเนียม 2) เพื่อศึกษาการรับรู้ในการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยประเภทคอนโดมิเนียมและ 3) เพื่อเสนอแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยประเภทคอนโดมิเนียม

ข้อมูลที่ได้จากท่านจะเป็นประโยชน์ต่อความสำเร็จในการวิจัยครั้งนี้ โดยผู้วิจัยจะพิทักษ์สิทธิ์ของท่าน โดยไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวของท่าน แต่จะนำเสนอข้อมูลที่ได้ทั้งหมดในภาพรวม

คำชี้แจง ข้อมูลทั้งหมดแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม

ส่วนที่ 3 การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม

ส่วนที่ 4 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัย

คอนโดมิเนียม

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการจัดการขยะครัวเรือน

นายอมร อภิสีทธิอมร

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมลงในช่องว่าง ที่ตรงกับท่านมากที่สุด

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 21 ปี 2. 22-31 ปี
 3. 32-41 ปี 4. 42-51 ปี
 4. 52- 60 ปี 5. 61 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

1. โสด 2. สมรส
 3. หย่าร้าง/แยกกันอยู่ / หม้าย

4. ระดับการศึกษา

1. ประถมศึกษา หรือต่ำกว่า 2. มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.
 3.ปริญญาตรี 4. สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพ

1. นักศึกษา 2. ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 3. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ 4. พนักงานบริษัทเอกชน
 4. เกษียณอายุ 5. อื่นๆ ระบุ.....

6. รายได้เฉลี่ย.....บาท/เดือน

7. จำนวนสมาชิกที่พักอาศัยในคอนโดมิเนียม

1. พักคนเดียว 2. 2 - 3 คน
 3. 4 คนขึ้นไป

8. ระยะเวลาที่พักอาศัยในคอนโดมิเนียม

1. น้อยกว่าหรือ เท่ากับ 2 ปี   2. 3 – 5 ปี
3. มากกว่า 5 ปี

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการปฏิบัติของท่านมากที่สุด

5 = ปฏิบัติเป็นประจำ ทุกครั้ง

4 = ปฏิบัติบ่อยครั้ง

3 = ปฏิบัตินานๆครั้ง

2 = ปฏิบัติบ้างเป็นบางครั้ง

1 = ไม่เคยปฏิบัติเลย

การปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
การคัดแยกขยะ					
1. ท่านมีการคัดแยกขยะแต่ละประเภทออกจากกัน ก่อนทิ้ง					
2. ท่านมีการคัดแยกขยะรีไซเคิล ออกจากขยะประเภทอื่น ก่อนทิ้ง					
3. ท่านมีการคัดแยกขยะอันตราย เช่น หลอดไฟ สเปรย์ฉีดยุง น้ำยาทำความสะอาดห้องน้ำ ฯลฯ ออกจากขยะประเภทอื่น ก่อนทิ้ง					
4. ท่านมีการคัดแยกขยะติดเชื้อ เช่น ผ้าอนามัย สำลีป้อนหู ถูขยงอนามัย ฯลฯ ออกจากขยะประเภทอื่น ก่อนทิ้ง					
การจัดเก็บชั่วคราว					

การปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
5. ท่านจัดเก็บขยะเปียกที่ย่อยสลายได้ เช่น เศษอาหาร เศษผัก ฯลฯ ในถุงหรือถัง ที่ไม่รั่วซึมและมีฝาปิดมิดชิดเพื่อป้องกันกลิ่นเหม็นรบกวน					
6. ท่านจัดเก็บขยะอันตราย ในถุงหรือถัง ที่ปิดมิดชิดเพื่อป้องกันการแตกหรือรั่วไหลของสารพิษ และทำเครื่องหมายบอกอย่างชัดเจน					
7. ท่านมีการจัดเก็บขยะติดเชื้อ ในถุงหรือถัง และทำเครื่องหมายบอกอย่างชัดเจน					
8. ท่านมีการรวบรวมขยะไว้ในจุดเดียวกัน บริเวณพื้นที่โล่งเพื่อรอการเก็บรวบรวมไปกำจัดต่อไป					
การเก็บรวบรวม					
9. ท่านนำขยะที่จัดเก็บได้ในห้องพักของท่าน ไปวางทิ้งยังจุดรวบรวมขยะของคอนโดมิเนียม					
10. ท่านนำขยะที่เก็บรวบรวมได้ในห้องพักของท่าน ไปวางยังจุดรวบรวมขยะของคอนโดมิเนียม โดยมีการแยกทิ้งตามประเภท					
การนำกลับมาใช้ใหม่					
11. ท่านนำขยะที่ใช้ซ้ำได้ (reuse) กลับมาใช้ประโยชน์ เช่น การนำโหลกาแฟใส่น้ำดื่ม การนำถุงพลาสติกมาใช้ของ ฯลฯ					
12. ท่านนำขยะประเภทพลาสติก เช่น ขวดน้ำพลาสติก แก้วพลาสติก บรรจุภัณฑ์พลาสติก ฯลฯ ไปขายให้แก่ร้านรับซื้อของเก่าหรือซาเล้งรับซื้อของเก่า					
13. ท่านนำขยะประเภทกระดาษ ที่เช่น กระดาษหนังสือพิมพ์กระดาษสำนักงาน กระดาษลัง ฯลฯ ไปขายให้แก่ร้านรับซื้อของเก่าหรือซาเล้งรับซื้อของเก่า					

การปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
14. ท่านนำขยะประเภทแก้ว เช่น ขวดเครื่องดื่มชูกำลัง ขวดซอส ขวดน้ำปลา ฯลฯ ไปขายให้แก่ร้านรับซื้อของเก่าหรือซาเล้งรับซื้อของเก่า					
15. ท่านนำขยะประเภทโลหะ เช่น ตะปู เศษเหล็ก ฯลฯ ไปขายให้แก่ร้านรับซื้อของเก่าหรือซาเล้งรับซื้อของเก่า					

ส่วนที่ 3 การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4 = เห็นด้วย

3 = เฉยๆ

2 = ไม่เห็นด้วย

1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
การคัดแยกขยะ					
1. การคัดแยกขยะ สามารถลดปริมาณขยะที่ต้องนำไปทิ้งหรือกำจัดลงได้					
2. การคัดแยกขยะรีไซเคิลที่เกิดในครัวเรือน สามารถนำไปขายเพิ่มรายได้					
3. การคัดแยกขยะอันตรายที่เกิดในครัวเรือน เช่น ถ่านไฟฉาย หลอดไฟเก่า ฯลฯ ช่วยลดปัญหาการแพร่กระจายของสารพิษสู่สิ่งแวดล้อม					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4. การคัดแยกขยะติดเชื้อที่เกิดในครัวเรือน เช่น ผ้าอนามัย สำลีป้อนหู ถูยางอนามัย ฯลฯ ช่วยลดปัญหาการแพร่กระจายของเชื้อโรคสู่สิ่งแวดล้อม					
ด้านการจัดเก็บชั่วคราว					
5. การจัดเก็บขยะเปียกจำพวกเศษอาหาร เศษผัก เปลือกผลไม้ ควรจัดเก็บในภาชนะรองรับที่ไม่รั่วซึมและมีฝาปิดมิดชิดเพื่อป้องกันกลิ่นรบกวน					
6. การจัดเก็บขยะอันตราย ควรจัดเก็บในถุงพลาสติกหรือภาชนะที่ปิดมิดชิดเพื่อป้องกันการแตกหรือรั่วไหลของสารพิษ และทำเครื่องหมายบอกชัดเจน					
7. การจัดเก็บขยะติดเชื้อ ควรจัดเก็บในถุงพลาสติกและทำเครื่องหมายบอกชัดเจน					
8. ควรมีการรวบรวมขยะที่จัดเก็บขยะได้ไว้อย่างจุดเดียวกัน เพื่อรอการนำไปกำจัดต่อไป					
ด้านการเก็บรวบรวม					
9. เจ้าหน้าที่ ควรดำเนินการเก็บรวบรวมขยะ เป็นประจำทุกวัน					
10. เจ้าหน้าที่ ควรดำเนินการเก็บรวบรวมขยะ แยกตามประเภทขยะ					
ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่					
11. ขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ซ้ำได้ (reuse) เช่น การนำโหลกาแฟใส่น้ำดื่ม การนำถุงพลาสติกมาใช้ของ ฯลฯ					
12. ขยะประเภทพลาสติก เช่น ขวดน้ำพลาสติก แก้วพลาสติก บรรจุภัณฑ์พลาสติก ฯลฯ สามารถนำไปรีไซเคิล โดยนำไปขายให้แก่ร้านหรือชาเลนจ์รับซื้อของเก่า					

ข้อความคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
13. ขยะประเภทกระดาษ เช่น กระดาษหนังสือพิมพ์กระดาษสำนักงาน กระดาษลัง ฯลฯ สามารถนำไปรีไซเคิล โดยนำไปขายให้แก่ร้านหรือชาเล้งรับซื้อของเก่า					
14. ขยะประเภทแก้ว เช่น ขวดเครื่องดื่มชูกำลัง ขวดซอส ขวดน้ำปลา ฯลฯ สามารถนำไปรีไซเคิล โดยนำไปขายให้แก่ร้านหรือชาเล้งรับซื้อของเก่า					
15. ขยะประเภทโลหะ เช่น ตะปู เศษเหล็ก ฯลฯ สามารถนำไปรีไซเคิล โดยนำไปขายให้แก่ร้านหรือชาเล้งรับซื้อของเก่า					

ส่วนที่ 4 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

5 = การรับรู้ระดับมากที่สุด (ความถี่มากกว่า 5 ครั้ง/เดือน)

4 = การรับรู้ระดับมาก (ความถี่ 2-4 ครั้ง/เดือน)

3 = การรับรู้ระดับปานกลาง (ความถี่เดือนละครั้ง)

2 = การรับรู้ระดับน้อย (ความถี่ 2 เดือน/ครั้ง)

1 = ไม่เคยรับรู้

ช่องทางการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ	การรับรู้				
	5	4	3	2	1
1. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะจากสื่อบุคคล เช่น เพื่อน บ้าน นิติบุคคลของคอนโดมิเนียม					
2. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากใบปลิว					
3. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากสื่อโทรทัศน์					
4. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากสื่อวิทยุ					
5. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากสื่อหนังสือพิมพ์					
6. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากสื่ออินเทอร์เน็ต (เว็บไซต์/สื่อสังคมออนไลน์)					
7. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากกิจกรรม ประชาสัมพันธ์ของคอนโดมิเนียม					
8. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ จากป้ายโฆษณา โปสเตอร์					

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการจัดการขยะครัวเรือน

.....

.....

.....

แนวคำถามในการสัมภาษณ์ นิติบุคคลคอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานคร

แนวคำถามฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ เรื่องการศึกษา พฤติกรรมและการรับรู้ของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยคอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานคร ของนายอมร อภิลิทธิ์อมร นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยประเภทคอนโดมิเนียม 2) เพื่อศึกษาการรับรู้ในการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยประเภทคอนโดมิเนียมและ 3) เพื่อเสนอแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของผู้พักอาศัยประเภทคอนโดมิเนียม แนวคำถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ-สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์
2. ตำแหน่งงาน
3. อายุ (ปี)
4. อายุการทำงาน (ปี)
5. หน้าที่ความรับผิดชอบ

ส่วนที่ 2 สถานการณ์ขยะและการจัดการขยะของนิติบุคคลคอนโดมิเนียม

1. ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นต่อวันและแนวโน้ม
2. ประเภทขยะที่พบส่วนใหญ่
3. การจัดการ ณ แหล่งกำเนิด
  - 3.1 มีการคัดแยกขยะหรือไม่ อย่างไร คัดแยกเป็นที่ประเภทหรือที่ถัง
  - 3.2 มีการกำหนดจุดวางถังขยะ ที่ไหนบ้าง จำนวนกี่จุด
4. การเก็บรวบรวมขยะ
  - 4.1 ความถี่ในการจัดเก็บ
  - 4.2 ช่วงเวลาในการจัดเก็บ
5. การจัดการกับขยะรีไซเคิล ทำอย่างไร

6. การกำจัดขยะของทางคอนโดมิเนียม ทำอย่างไร
7. การจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการจัดการขยะอย่างไร

ส่วนที่ 3 สภาพปัญหาในการจัดการขยะของนิติบุคคลคอนโดมิเนียม

1. สภาพปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินการ มีอะไรบ้าง
2. ข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นอื่นๆเกี่ยวกับการจัดการขยะของคอนโดมิเนียม

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	อมร อภิสัทธอมร
วัน เดือน ปี เกิด	9 พ.ย. 1991
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี
ที่อยู่ปัจจุบัน	618/1223 คอนโดลุมพินีพาร์คปิ่นเกล้า ถนนบรมราชชนนี เขตบางพลัด กทม 10700

